U. B. BERGEN
Ms. 186 a

Dagbog
april 1814.

10de. Forsamling i Eidsvold Kirke. – Prædiken meget gaaede. Biskiøndrer
professor Sagauger holdt en Tale. Efiger hie Argumenter: en
„skrifte: „Jeg kiender Kongen Christian af min Norges Grundlov, hvis
„forsamlingen af fastsatte Konstitution etc.!" – Offentlige Le-
„ganger. – Aftenmøde. Udkastet hie Argumenter. – Efiter med
Taffelet. – Tolvte med Argumenter om aad Gjelle. –

11te – Udkastforfatningen aabenlet med en Tale af Argumenter. – Valg paa
Kaatorp: Anker hie President, Hatteraad Rogert hie Vice President
„ved og Konstituerer Christie hie Secretair. – Indtil en
Komitee hie at udarbeide et Argument for Forfatningens
gang og en Taleadresse hie Argumenter. – Komiteen blev forre-
„taget af Grev Wedel. Hie medlemmer valgte: professor Sver-
„drup, justitsraad Eiriksen, Kommerserier Tønsen, Prost Worge-
„land, Obrist Hegermann og Toldforvalter Omsen. – Kom-
„iteen begyndte sit arbeide om aftenen, og omredrog hie Sver-
„drup et forfattet adresse. – Den aften fortsatte jeg selv dagbogsiden.

12te. Forsamling i Komiteen om Formiddagen. – Argumenterne blev
forelæste og debatteret i udkastforfatningen og nogen Forand-
„ring antaget. – Adresse uden Forandring antaget. – Hr.
Worgeland holdt en lang Tale, gjorde sin Forslag, at bruge udkast
Argumenter at begiøre Afgiørelsen indtil et Konstitutionen om
fendig og antaget. – Han talede om, at det sine forfaren var gaaet
paa Eidsvold, da Breiedsen antog Argumenterne med saa mange,
som IVI, maatte af nationen uiblidiges. – Kammerherre Anker og
professor Sverdrup tog hie Oplysninger og paastode, at Worgelands Be-
„skrifte: „at de havde omredigeret Kommissiærernes" var usand
„ferdige. – Worgelands Tale blev optagen med almindelig Uvillin, og hans
Forslag aldeles forkastet. – Grev Wedel gjorde for: at Kommissiærerne
maa gjøre udkastforfatningen, og at denne kunde bruges Argu-
„mente efter Worgelands Forslag, men uretten, at det hele Forslag kom

under

for lidelig. — Man udvalgte en Komitee af 16 Personer
til at forfatte udkast til en Konstitution: Medlemmerne blev: Etatsr.
Hegermann, Kommandeur Falsen, Professor Sverdrup, Jacob Aal, Prost Rein,
Kapt: Mottzfeldt, Justitsraad Rogert, Grev Wedel Jarlsberg, Justitsraad Dirchs, Prost
Worgeland, Etatsraad Stabel, Amtmand Onsum og Prost Schmidt,
Kommerceraad Petersen, Prost Aeddelfarth og Kommerceraad Anche. Samme
Grev 38 Stemmer, de Øvrige Lod, og det lykkedes ~~den~~ de 2 første at indvinde i
Komitee. — Det var ikke at undgaa for Critik med udgivelse af
Lagforsamlingens Tidende en forslag og, at mælge i Udkastets, hvilket bi=
faldt. — Prost Grøgaard, Jacob Aal og Professor Sverdrup blev dertil
udvalgte. —
Den Efterfølgende Dag omskrivende Komitee,
Præsidenten, Vice Præsidenten og jeg, tilkaldtes til Prinsens, som ved
glad modtag ham og spurgte Berk og Sundt. — Anker brugte ved Com=
mentaren det ugastfrie udtryk: at vi, som Lagforsamlingens Medlem,
burde Lagrette vores ~~Tilfredshed~~ med Hans Bestræbelser etc. — Den Af=
straa Kaldte Prinsen mig ud at spadsere. — Han talede overfladisk om Stemningen i
Forsamlingen, Worgelands Valg, Grev Gyldenløves Gemal, vores Hjemkomst, om
udgivelsen af Lagforsamlingens Tidende, Overtagelse af Administration etc. — Hans
sagde, at almindelig Skatte vist ikke var at det forbedre med det gamle, dog
at det ej var Hans Mening. — Forinden Administr. blev omskrevne
lod Prinsen mig kalde ind, bredende sig Tilfredshed med at jeg var valgt
til Præsident, og spurgte, blandt andet om, hvorledes han i Hans Samme
havde Tolen? —

13de. Prinsens Brev om Tilkaldelse blev oplæst i Forsamlingen. — Konstitu=
tions Komitees Forslag blev forelæst og grundsteinen
til Konstitutionen, som Hertil Mening ~~[illegible]~~ indvinder blev bestemt. —

14de. blev i Forsamlingen oplæst det Pastorale. — Stemmer Gjøreglaver at de forelæste
Principper blev udkastet, da de ej i Hast kunde faa Tryktes. — Principerne for Dagen blev
Log Lagt. Hoch

16de. Principerne blev oplæste. — Om 12 Principe blev Longe debatteret. — Falsens forslag,
at det skulde tilføjes, at Lagene skulde være frie, uafhængige og uafskelige, og at
Lagretten skulde bestå af Longe. — Dette mødte stærk modsigelse, især af Wedel,
Worgeland, Hvoslef, Løvenskjold og Grøgaard. — De paastod at det stred mod
Lagretsretten, at gjøre saadanne tillæg; jeg benægtede det modsatte. — Worge=
land ~~sagde~~ opfattede nu med løftet Øjenbrynet og de bredt Øjne Lagrettsmænd.
Efterat han havde talt uegnet mødte mange Stemmer "til Dagen". — Han blev
alvorlig standset. — Professor Sverdrup oppaarede: at Gr. ej var efterat Ønske
om man burde have en Lagtiet eller at afskaffe den, og at afgjørelsen

derfor var afsindt. — Predikanten ~~bad~~ beskrifvade Herdrup, at han
afbrudt Wargeland, og bad dem confirmera, hvilket skedde. — Efterat
Wargeland hade confirmerat 1/2 Times tid, var han ej mycket i stånd
sig med den dragoniska skrifvelsen. — Predikanten afbröt
emot Wargeland, sagde han, at afhandlingen kunde vara god nog,
men at den var för vidlöftig, och at han kunde undgå den lie
Konstitutions Committen. — Ingen at mörka anbrangrese af Oy
ogodkiouna berörde det antagna, at den maatte motaras gå 1/2 grund
stening, med et forsvarande Tilog. — Den blev da motad skriftlig, och
78 Stånder biföllo det Herr. — Commerzerådet Peterson förut, hade
sagt Mataren, at da Hr: Wargeland hade hade tillåtelse at ogodkänna
stenigen 1/2 Times med en vidlöftig och med många Platser yttrad af
handling, som man dog kunde läsa bredare i mellanrum Dagar om
Ståndenas, så maatte det med tillåtelse han: Petersen: ~~och~~ at
numera Forhandlingen nu kort tid etc. — Wargeland motade, at
argumenten skal vara lange, derfore Ståndet han hade at förkorta dette
~~Mandet~~ Mandighet och tillägg sin åtfördighet. — Prosten Hult motade,
at argumenten skal vara arrelig, men at den arrelig, som med 3 grundlagen
Drottet erkänndes nödvändig af den longierade magt, mistar arrelighet
Emad 2den grundstening ogyttrad sig, forsaadt som Lemmer skulde gjöra
med argumentationer; men den blev antagen, da nemnes modificaheden
men den maaden, hvorigen Lemmer gjöra, blev at tillåtas. — 3de 4de
5te, 6te og 7de grundstening blev ligeledes, uden synderlig maadighet, an
tagna. — 8de grundstening antagen, men Wedel och nogle flere ogyttrade
at det ej var tillåtet at ingå Fordra Augang lie aligt.
Hult om trigen.
9de og 10de grundstening blev ogsaa antagna uden synderlig ogyttrade.
I anledning af 11te grundstening ogladde Commerzrådet Lövenskjold at forslag
om, at Landet maatte indelas i nitten Lagd, og at dessa frimillegna skulde
kaffa ut ett antal indöfdta Soldater, uden förbindelse för aogen fiskeld lie at
vara. — I denna afhandling förekom ingen om personligheter, borgerlig Frih
ed, pligt at forsvara Landet etc.; men Commerzrådet tör jag icke säga: plan
en var indskränt at faa en Fadrelaring som de Franskes Postillar. —
Hegermann ogyttrade, at Soldaterne gjor denne maad blev Ingenmand,
at Ingen man ej kunde undgå sig ingen. — Han ogladde en kort afhandling
om skiglighederne af at hvem man en wdnerlighet, og lemnde ärenden at
indvilla dette. — Wedel mycket, at de Största Hjeltebedriverne i England,
Holland var udomde med Frijde Soldater og at Gustav Adolphs og Carl den
12te Segrarne for det mesta var Ingenmand. — Efter langere rig Lu

handling blev det besluttet, at afgjørelsen af den 11te grundlovsting indtil videre skulde udsættes. — Om aftenen reiste prædikant Schmidt og jeg til Grundtvig kjøre paa Hovind, hvor min broder var. —

17de. Var jeg paa Hovind. — Hørte jeg Jørad og Wilhelms Gram. —

18de. Det Komitéen lik at undersøge Statens Pricaute nøiere blev udvalgt. — Dens Medlemmer blev, efter Strømmes andel, 1. Fr. Schultzer, 2 Peter Smith. 3. Jørgen Collett. 4. Jens Rolfsen. 5. Andreas Krogh. 6. Ole Christoffersen. 7. Carl Stoltenberg, og 8 Gabriel Lund. — Andreas Brudeke og Hjøbrand Rosenkilde Gamle blev "gjenvalgte Medlemmer. — Efter Lodtrækning indtraadte 9. Hjøbrand Rosenkilde.

Kommunerådmand Falden oplæste det Forslag, hvori han lik Beretning udstillede Efter 3 Punkter:

1. at en Komitée af 9 Personer udsættes, for i Forening med Finansdepartementet at undersøge Pengevæsenet, forsaaver en ny Bank og bestemmer Maaden og Betingelserne de cirkulerende Ingrøsentalsmænd skulde udlånes. —

2. at en Konkurrentie af 3 Personer udnævnes, som skjønsomhedsgrunde kan undersøge sin Forhandlingsmåde, og at Komitéen skal forlægge den Fortsættelse af det Arbejde. — og

3. at Skjønsomhedsgrunde, saasnart Konstitutionen er antaget og Kongen er valgt, antræde sin Gjerning. —

Wedel Opposition Friwood.

Ifølge det blev besluttet, at man i mild forskrivning den allerede valgte Pricaute Komitéen grundet, med undtagelse da, som maatte forekomme, vedtoge Forslagene No 2 og 3 gjorde ingen Motion i Forsamlingen. — Wedel, Løvenskjold, Grøgaard, Hvalt o: fl: opponerede al disse Forslag ikke skulde lægges i Overvejelse, da Beskjeftigelsen i forhen var anbrudt. — Efter lang Diskussion, hvori ad Skilling var sig forlydt ønsket, at man søgte at gjøre Forsamlingen fiir Mennesker, blev det besluttet, at Beskjeftigelsen af disse 2 Punkter skulde udsættes til næste Dag.

Til Præsident blev valgt Obrist Hegermann med 58 Stemmer. — Professor Sverdrup havde derfor 35 Stemmer, Statsraad Rogert 4, Justitsraad Wedel 4, Kommunerådmand Falden 4, Justitsraad Dicks 1, Landsdommer Onsen, Andreas Brudeke og Kammerherre Løvenskjold hver 1. —

Til Vicepræsident blev valgt Kommunerådmand Falden med 23 Stemmer. Derfor havde Obrist Hegermann 18 Stemmer, Andreas Brudeke 14, Professor Sverdrup 14, Andreas Krog og Onsen 5, Jacob Aall 7, Løvenskjold og Justitsraad Doell 3, Obrist Stabell og Justitsraad Hvalmann 2, Hvalt, Blom, Holfeldt, Middelfarth, Peterson, Schmidt, Dicks, Erichstrup, Fabricius og Koren, hver 1. — Præsidentens talede venlig og godt: Mine Herrer! jeg troer det bør mere forbudt at bruge Ord og Gode Studenter Talen, da man dermed

ind den yderligere Andres sin Mening.

Forslagspunkterne 2 og 3 blev Dirigerede til Forsamlingen.

19de april. Taalen Forslag blev oplæst. — No 2 blev først ombyttet. —

Kammerherre Løvenskjold begrundede Ordet og oplæste sin Forevisning, om at Forholdet med udlandet maatte undersøges, for at ikke den Bøgning, man nu ogføre, skal sættes paa Fingersand, og at Finantsforen ulaar Undersøgelse, da man ej vred om Landet har Evne at taale en Konkurrence. Han var alligevel mig i at Konkurrentens burde udsættes; men troede at Forslaget var anbeiegnet uftrede det Tolds om den første eller anden Ligestaaelse, den ikke vaagne mulighed til bestræk at skaffe registrere. — Den Komittedes Forslag burde med Tilføjelse bekjendtgjøres forinden de antages. —

Pastor Wergeland bifaldt Forslaget, og troede at Konkurrentes medlemmer maatte vælges udenfor Forsamlingen. —

Kammerraad Dall troede, at Forslaget burde udsættes, og at man, indtil nye Lov blev forfattet, burde beholde det gamle. — af saar Forevisning var gaa Wedel og Land-raad Hey begge. —

Kommerserad Koren troede, at Konkurrentens Skrap burde udvælges af Mand udenfor Forsamlingen, da Lovens føjelighed trænger til det revision. — Provst Meidelfarth og Kommerserad Anker Grøbech sig til Dalls Forevisning, ikke den Dørre Ligestaaelse. — Ankes mente at Ifter Forsamlingen var mig med Dall, da ingen Mand udenfor saar.

Tolden reflekterede at hans Forslag ej var anbeiegnet, da den i det oftagen forlokeige Grundsætninger til bestræk, at Toldet skal saa den langmuede Drage gjøreren det ikke vergehaabende. Han var mig med Løvenskjold dem, at Komittedes Forslag burde tredjestes. —

Professor Sverdrup bemærkede, at alle de Taler var mig i, at Konkurrentens burde udsættes, men at han blot skjøn det var Gedskow om, Graduatens Beskæftigelser draw skal tagte Straf og Medlemmer vælges, eller dette skal udsættes indtil at Konstitutionen er fordig.

Kjøbmand Carstensen talede dermed og beklagede at Komitten tidligere ikke var sammen af Mand, den ej kjendte det Locale. Han mente derfor, at rådenes nu Kongeriges Komittes burde udsættes lig at bruge Ordet og fremgod tilrettelje, men at nedog specielle Komittes burde udsættes i Distrikterne, og at hvert Komittes burde var pligtig at indhente Distrikt Forevisninger. — Dette skulde antagelig mere mening af hans Tale, gjøbenne han fremsagde med de stærke Forestillinger. — Han talede f. Eks. om hans indvortes og udvortes Omstændigheder, sagde at det skulde gjøre han ogsaa om de Kjøbmænd Bremer var af samme Mening som han. — Han sluttede med en lem-

skjelving, fordi han, som kjendte i al sin offentlig, var fremmedraadt;
og tilføiede, "at han haabede at de fleste, dersom de! vilde være af hans
skening". — Forsamlingens Talere og Hviskere bruiste, at han
gamle Dave ikke gaaende, saa dog uformel med sin Tale. —

Præstens Barn skriftlig motsagde ovenfor den andre Punkt, som med
de første Struer barn autoglat, dog uden nogen fast Bestemmelse igjen-
fremdrat til autoritet af Committeres Personalen. —

Johan Hansen, af Smaalehuuset aut motsagde paaberaabte: "Formand
Grundtvigianerne er udførte, bør ingen Komitte udnævnes
til Komiteens Bestemmelse, og dette han ønsker angaaende at
gjøre sin Bemærkning". —

Fremdeles blev Forslagets 3de Punkt omfandlet. — Gren Wadel troede,
at Forslaget ikke maatte sagde, end at, naar Forsamlingens For-
handlinger var tilendebragte, saa var de tilendebragte, og
dermed gamle han ikke at indmande. — Lovenskjold og
Lotte nu afhandlede, for at bruge, at det var umuligt og for lid-
ligt at bestemme, naar Forsamlingen skulde ~~mødes~~ samles igjen.

Pastor Worgeland fandt nu lang Tale, hvori han forsikkrede at
hans Huslighed var nem og bekræftede dette med den gud, han tjener, med
sin Ære ~~og Vor villighed~~, med ~~Gud~~ Ære og Æresord. — Han var rig
gjennemtrængt med den Overbevisning, at det var Husfrie paa Folkets og Landets
Vel, ikke paa nakrets Tudmiddel; saaledes gamle han ogsaa mærk
at finde de øvrige ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ og han fork ~~og fandt [illegible]~~, og fikker han over
Forsamlingens Inconsequence, over dens døende Selvstandighed,
over Folkets skiftende Tilliid til os. — Forsamlingen modsiger sig selv:
den antager, at dette er commytent til at udnævne en Longemuings
Komitte, men at den ingen Commytteret har til at udvælge og
udnævne Forhold med andre Stater. — Lader os være Folkets ligt
grown; det stakkels ulykkelige Folk sukker kold efter Brød og Fred.
Ingen for samlingen han lagde Overbevisning om at det Landets Vel; den
er Folkets, den har Fuldmagt af Gud og Folket. — Han forsikkrede
at han ikke læste Kjøbmandens Bog. — Han staaer fast paa ~~[illegible]~~
religiøse, sagde han, har sin Haand i Himlen og sin Fordkladen
taller uridmunder sig, ~~[illegible]~~ smiler ledt vælbrudt Følger. —

Præstens Overdrøs bemærkede, at han, skjønt han ikke
var Hermes udmærkt ~~og~~ ikke gjerne ~~og~~ havde sin Haand i Himlen
~~[illegible]~~ stod paa religiøse for at skjænke det Fordkladen, saa sagde
han dog at tænke Hermes i Gjerning, og at han, lige saa godt
som nogen andre, agtede at handle her i Forsamlingen paaberaabte,

I de sidste, som udvalgte Commytteret hele Grundlovning
at Grundmaaiblikke er i Folkets Hoved, og at folkets
at dette er ~~[illegible]~~ Forsamlingen Forpligtelse at gjøre
rettelig fremme at Opfylde sig med Folkets Bog. —

som han for sin Committentens kunde forsvare.

Pastor Krein oplæste nu afhandling, hvori han bevistede at det var udenfor alle forsamlingens Myndighed, at søge Oplysninger, som i stede i Forbindelse med Constitutionens Werkelighed, og at det end og kunde være skadeligt at afforderne almuetrue Oplysninger ville krænke Magtens Forhold til os, da dermed uvidenhed kunde "føre til, som, til Landets Vee, burde forties.

Kommissærer Wejdemann anfaar det at være udenfor de "grundlovens Fuldmagt at handle om Forholdet til udlandet.

Prøsten Grøgaard bemærkede, at man i Stavanger burde betræne hvad man havde videre at gjøre, og at det forekommer han, som om Forslaget blot sigtede til at binde Høudmænd ja os.

Præsten Sverdrup hævdede sig til Prøstens Mening.

Forsamlingen vedtoede dermed med ja og nej ja, om Forsam"lede 3de Punct skulde antages eller nej. — 55 stemte var ja og 55 nej; men da Præsidentens Mening var bleven de Præstes, saa blev Forslaget antaget.

Fra nogle Mand i Eidsvold Bygd indkom et Forslag om "godmænd Pregravninger og Boes-Mandinde. — Dette blev op"lest. Det var efigen Betydning, men 4de Punct var indrettet, den lød saaledes:

"Ifølge den Omstændighed, da kunde den anses at være "en Slags Nødmuligheds, forsaavidt den Fattige og uforemu"nede Boedmand, der ikke selv med andre Seine "Eigendom kunde forfatte og skrive et eller andet for "dem udmuligt Document og som de dette Sag mere "ligesom forbundne, at lade forfatte med juridisk Mand, "som derfor, ifølge hele den forhøjede Pregravninger, han "saaledes lader sig betale, at den Fattige ofte med vanskel"ligheder og for den høiste nødmuligen Anliggender ofte "mangel paa Penninge har maatet staae Tilbage."

Forsamlingen udsatte dette videre.

Om aftenen var jeg, Sverdrup og Poesen hos Krein og Skatzfeldt paa Stavie, hvor Borgere i 1000 aar blev sagte. — NB: Kistenne om Borg"mester Petersen og de langhaarede Hedt. — Borgmen om Ostedal.

20de. — Præsten var kommet tilbage til Eidsvold aftenen forhen. — Evende med han om dagdagotidmanden. — Dansker paa Mark.

21de April. Læstedes de Skrivte. Omsens Motion ang: den frie Adgang for Afgaaende Lægforsamlingen. — Dersaa antoges Dukkenhauers og Biblioteks. — Dirks og Fleischer var for os om aftenen. —

22den. — Forsamling om Eftermiddagen. — Dyleck det som gjaldt de 2 sidste Dage. — Bestemt Forsamling de den 23de om Eftermiddagen Kl: 1 for at vælge ~~Direkt~~ Præsident og Vice-Præsident —

23 — Fra fil fod anker de Loos at gaaen ned Tilbageen. — Dersaa Biblioteket og Dukkehauerne. — Gik om aftenen paa Jagt, skjød blot en Dragsel. — Fik Breve fra Bergen. — Haythauser om Sagen Kjerboe. —

24. — Stem Breven vestre hele Dagen. — og var for vid mest Gjæsten. — Ermerdt Aal Schyeldrups Ansøgning. —

25de. Forsamling Dobbelt. — De Præsident valgtes Kommandør Fabritzius, med 31 Stemmer. — Derefter havde Sverdrup 20, Benedicke 4, Rogert 2, Wedel 10, Dirks 9, Anker 3, Rein 4, Petersen 5, Eskermand Apelnot 1, Omsen 6, Schmidt 1, Heydemann 1, Elling Wolboe 1, og Løvenskjold 1. — De Medpræsident blev valgt Bogmarprøst Rein med 18 Stemmer. — Derefter havde Benedicke 17, Clausmann 2, Thoren 5, Jacob Aal 9, Dirks 6, Hobel 1, Kapt: Holtzfeldt 9, Rogert 4, Fabritzius 6, Wedel 1, Omsen 9, Holck 3, Weydemann, Carstensen, Krogh, Doee, Blom, Hornemann, Petersen, Collett og Dr. Møller hver 1, samt Løvenskjold 3 Stemmer. —

Den Odlerette indkom at Breve fra Kapt Holck. Det blev ermerkt Konstitutionens Komitteer. — Forsamlingen udsat de kl. 28de. —

Mandag lod mig valgt og talede om Præsident-Valget. — NB: om de mange Stemmer Benedicke havde. — Matiesen yttrede, at Kapt: ej burde møde for detaillerede. — Talede med Sam om Odlerette. — Han troede man burde undersøge den, om det forelæs nu og den var Forfatter. — NB:

om Dagbogen. – Tolrds om Kakord og Madsen Christens ansøgning, som blev bevilget. – Tabbed for Niels Larsens Bemelning – Brud forlovede aad Gjelle Bemelling. –

26de. Gjøstin med Tofflerk. – Vandaler med Friedsen om Hojdeskab og den mundtlige Procedure. – Fordrel af den Danske Lo-
„ven; men bør det ikke gaa Retfærdighedens Erkastning? Om Indskrænkning af de Goldsche Tolere, at den ej bør finde Sted naar man ej har indsigtig det mundtlige Svar. –

Tolrds med Brock om W. Eller Fritzner. – Sagde at det var ligt krøftig ville han er maaneds lirul: men mærkelig, uden anvendelse. – Maar udgiver ansøgning. –

Tolrds med Sonderbjelm om Procur. Krogh's Ansøgning om Tøgleik indbrevet. – Legeledes med aal om W. Fritzners. – Sagde at Fabrikk nie indgaar. –

Kakrs kom fra Khavn. – Vandaler med Hagemann og Thank om Gaal ansøttesa. – Blev afsluttet af Dagbogen. – Besøgte Sverdrup. –

27de — Blev gaa Dagbogen om Forrige Dage. – Omlæsning udkrivt af Dagbogen om efterrige Dage. – Forlangende om Konti-
× nuation. – Løvenskjolds Gaal lee Gerichsen. –

28de — Aegsforsamling om Forrige Dage. – Dyldt at Forslag om at bruden eller maatte gjø Jordgods. – Det blev bestemt at udsætte, som muligens fordiet lie til 2den Maij Skulde afsluttes. –

29de — Mansen kom lie Eidsvold. – Jg mistede lie Hovind. – Vandaler
30te — med Hoslum om Weiel og Erbrudvalt Sicentvolt. – Dyldste Dagbogen for mon Korev. – Dydagrede at Skriver paa Kaakkuik Judes Bisparri. – Leyede Bold. – Besøgte om efterrige Dage Wilhelms Minde, om Forrige Dage Farr Mørch. – Maries Arguinger paa Meggen. – Modtog Breve fra Thaulow, Hagerup og Dorn. – Besvarede Lorus Brev.

1ste Maij. gik paa Jagt med Bjerke. Anmodning om at skrive i Maries Bog. Skrev den bleide Bakerst. rejste lie Eidsvold i Sterut Wejr. –

2den Mai. udgjørsamling. – Valgte til Præsident Justitsraad Dirks med 84 Stemmer. – Dertil havde Landsdommer Petersen 2 Stemmer, Toldgrosserer Ørsen 7, Grev Wedel 4, Obrist Flegermann 4, Professor Sverdrup 4, Amtmand Krogh, Kapt. Holzfeldt, Justitsraad Clausmann og Landsdommer Løvenskjold hver en.

Til Vice-Præsident valgtes Amtmand Benedeke med 31 Stemmer. – Dertil havde Landsdommer Koren 5 Stemmer, Ørsen 5, Hjorth 3, Petersen 2, Justitsraad Schmidt 4, Amtm. Krogh 4, Obrist Stabel 6, Doll 3, Weydemann 6, Kapt. Holzfeldt 3, Sverdrup 4, Dirks 4, Møller 2, Præst Schmidt 4, Grøgaard 3, Holck, Heydemann, Collett, Blom, Stub, Rogert, Erichstrup, Hejerdahl, Jacob aal, Middelforth, Clausmann, Wulfsberg, Flegermann og Wedel hver 1.

Forsamling bestemtes til f. 4de Mai for at debattere Sandskatteloven's Forslag. – Dreiers for Sverdrup.

3de – Jeg var hver og skrev paa Foreningens Forslag. – Kjøbmand til Hurdals-Mandal. – Harra Andersen. – Aude og Gjedne til Middags. – Skrev til min Broder.

4de – Da Foreningens udkastede de forgaaende Dage paa Bistrup Gods udgrænsningsmand og der i gaar igjen Forsamling var, for at de ~~med~~ Herligheds Beboere vorte underrettede, begyndte i Dag Debatterningen.

1ste var forhen antaget. – 2den punkt. Hvad skulde der i Forslaget være at sige om den i Forslaget ~~skal~~ saa frie offentlige Gudsdyrkelse, eller om den skal ~~blive~~ mere gradual? Han formente, at 55 begjunstiger var tilstrækkelig, Beføjelsen afskjønlig indskrænket. – Jødernes ere Dag mennesker. – Dersom andre Religiøse havde ligesom vi, Lov til Jødernes indtil Cyfoedstad, og de bør jo Dog tillades at bor ikke paa Gudsdyrkelsens Fond. – Skjønt forslaget, at det maatte tillades at Eydbrødre ikke lettedes Jødernes. – Dirks og flere observerede: at 5 forhen var antaget som Kreuzig. – Jeg oplæste et Forslag om at kun omtrent religiøse Sekter tilstedes fri religiøs Øvelse: at Jesuiter og Munkeordener ej maatte taales, og at Landets Tilbøjelighed, at den offentlige religiøse maatte være forpligtede til opdrage deres Børn i Sanen. – Jeg yttrede, at under Indskrænkning i Skrift, den Gudsdyrkelse, Munkeordener og Jesuiter paaskjønne Konvenigen maatte tilstaaes os. –

Fremdeles anbefalede, hvad jeg paa Forslaget anbefalede, at der ej var forpligtet at betale 2 Kroner, men

at de blev gamle dette; og at man, om den endog end-
„solle lægger ej betrædt Lande befriegte Religioner. – Han erklærede
ogsaa, at Jesuiter ej ere nyttige. – Jeg svarede, at
der i Rusland fandes mange Jesuiter. – Dikke lægge, og at de imellem
1790 og 1800 faadtes saa flere Steder i Ejdsfland. –
gjorde Vedel erklærede, at han intet havde imod det forslaaede
Tillæg idet at det kunde tage antagelse forhen. – Jeg
~~bemærkede~~ svarede, at Tillægget ej kunde betragtes, dette at det kun
indeholder og modsiger hinden, hvilket man forbrøledt den
Tid gamle Religioners antagelse. –
Der blev derpaa votteret, og 103 Stemmer mod 7 antagelse
§ med det foraslaaede Tillæg. –
3de § blev uanstrøgne antagelse. –
4de §. – Vamutky (Weejdemann) oplæste en Bekjendtgjørelse: hvori han erklærede,
han, med den Ord: „Frihed til Religion", havde Pouletrove udkastet
fra den nærtes Troen, og at han, for saa meget ej havde vaagt dermed;
men da nu Konkil: bygges for lang Tid og ej bør han hvilje hele
nytte Mand, troede han at dette Ord burde udgaae. – Loven-
skjold lægge: og anmærkede, at om der endog en gamle ny Henrik
IV, kunde man ikke faae han til Lange, blev for dette Ords Skyld. –
Sverdrup anmærkede, at man ikke kunde medtage saa det religiøse
Gos en Mand, der skyttede Religion for at vinde en Troen. –
Molzfeldt observerede, at det skjøtte at være Tvivlsomheder,
at tvende Gos ~~begynte~~ den Mand, der skal skjøte Stabe, en saadan
ustadighed, som man Gos en anden gammel Mand med fjed ü-
gostrede og lastværdig. – Det var ogsaa betænkelig, at en saadan
Argument med søge at fremvise hans første Religion; og derpaa
han England med sørgelige Erindringer. –
Rein oplæste sin Ærbødighed om sanden Gjenstand, og minte det forbøn
i at antage en i sin Religion ustadig Mand, den endelighed, som
man Gos fremgjelder paa, under Omstændighederne om den ny
Religions Sandhedfrighed paa Grundlag af det Ægte i han Lærdes
at Erfarte. –
Grøgaard fandt det Ord: „Frihed" uyastrede, og troede at
man i dette udtrykt kunde finde grund til aldrig at faae vogne Lange,
da man kunde paastaae, at hans første Gnek alene Skrieg i
Stuggen mere Erkjendelse af en fuldrette Religion. –
Der blev votteret, og 77 Stemmer mod 32 befaldt Forslaget. –
5te § blev uanstrøgne antagelse.
6te §. Weijdemann erklærede: at det ne kunde være tvivlsomt, hvorvidt
Lange burde afloggs end, da han og kan holdes til aftaen. – uagtet
end afloggelse, blev end Ord, troede han den burde „Ord" med Troen-
gen; ligesom foldt han for, at 5te fedte medbrødre burde bortfaldt. –
Bendtke foldt for, at da hver Embedsmand var afloggt end, bør

Loegen, som den Højeste, ville ogsaa gjøre det. — Dette observerede, at, dersom Eden skulde aflægges med Troningen, kan Kongen underkiende Taxen lige i fem aar at vinde Regel uden at saare Staat fred. —

§ blev dragen med imod mod 2/3 af Stemmer antaget.

§7. Jeg forslog, at arvefølgen maatte blive lineal og agnatisk cognatisk, da man dermed kortsigtede ~~det~~ ulykker, som kunde befrygtes af Konge-Valg og Medlemmergjerning. — Omden oppositionen: at Landets Tilstrøbelighed kan taale kun nu beslaglagt fremmed Hjælp kaldes lige Arginingen, og at den fremmede Hjælp som tilstrøbes Arginingen kan da gjøre nu fremmed Religion lige skadelig for Landet. — Jeg svarede, at det sidste ogsaa kan indtræffe om Succession blot er agnatisk, saavel at § 4 dem forbiggaaet det sidste. — Etatsraad Rogert opponerede imod det foreslaaede Tillæg ~~som grundet af~~, at Tronen ikke kan komme lige fremmede Hjælp. — Han bemærkede ogsaa, at den agnatiske arvegangsmaade er gammel og norsk og at den i 500 aar tilforen har fundet Sted og at Landet saa blandet sig ikke med den. — Den blev vedtaget, og 10 Stemmer mod 5 antoge § efter Forslaget. —

§ 8, 9, 10 og 11 uanstrøgne antagne. — Ifølge de § 10 foreslaaede Commissioner §

§12. Ego: Ingvaldsen Jeg maatte bemærke det Tillæg: at den nemlige arvebrudte gader finder sin Forklaring lige under Title af Arvelig, naar han er 18 aar gl. i den Forstaar lige under Title af Arvelig, naar han er 18 aar gl. i Ego: Myndighed, og udøve vogel udøve at 2/3 af Raadet er uenige med ham. — Nogle nytraadende medlemmer kunne tilforordnes Raadet. — Naar den administrerende er blevet arvebrudte lige til er 25 aar gl. og har han, i Ego: Myndighed, magt som Ego: selv efter Constitutionen. —

Grev Wedel fandt tilbøjelighed; han troede ogsaa at det var uoverfølgelig, at Kronningen præsentabel, efterdi gnieden vi kan komme lige at regiere, og han formente, at Ego: myndighed efter burde udsættes 21 aar, da nu 18 aars Dreng er en Dreng i Sammenligning som i Hjertet. — Pastor Rein ønskede sin Tanke igjennemsat til Kronningens præsentabel, og formente det vi var farligt at tilstaae gnieden saa ungen magt som Præsidenten i Statsraadet. —

Der notoredes, og med 76 Stemmer mod 33 blev § antaget efter Udkastet. —

§13. Oberst Hegermann forslog, at 1 af Dagbladets udvalgte medlemmer var gang om aaret skulde begive sig gen til Arginingens Hof og efterretningen, om Konstit: Forholdet, eller at 1/4 af Statsraadets medlemmer aarlegen skulde udtræde og nye indtræde, paa det at ikke medlemmerne skulde komme i 17 til 18 aar skulde gaae forenergen Tidsfejderefter. —

Grev Wedel opponerede, at det første medførte forskellige vanskelighed, og Generalmajor det sidste, at mand ej bør fratagedes Formuen gjennem naar de første som gjort sig bekjendte med Sagen. — Det første Forslag var ogsaa uforenedt, efterdi Storthinget kan taale Gemen det ville det agtetal for sig. — Man blev aldeles enig

4 Voter: at Ego: Myndige Prinds bliver antagen i nye Konstit: Forholdet Præsident, at man, som det, fordi 100 Mænd om Forholdene omfattede, var ingen Kundskab, fog Land: Regjeringen, at man maatte ej Ekstraordinært Storthing, ~~og~~ om ingen Embedsmænd, uredelige Officerer, at man maatte ej kan betræne i Embedsmandsfolk ved uopfordret Bevis mulig, da man ej kan betræne i Embedsmandsfolk ved uopfordret. —

om at antage denne § efter udkastet med det Tillæg: 1ste Pro-
vost: under ansvar efter §4

§14 og 16 blev umyndig antagne. + § 15 lagde: med de Forandringer,
at Gaver for sig afleggere Enkene. — § 17 blev umyndig antagne
med nogen Forandring.

§18. Committ. Koren gjorde fort: at det ej burde forbigjøres de fuldmægtige Præd-
ster af Bladet at gjøre sig. — § blev allegrede umyndig antagne.

§19. Gran Wedel gjorde fort, at de Gjæstbudsters og Præstesønners burde Dømmes af Ægte-
skabet. — Men for at forebygge fald Præstesønner af Lovgivnen uegtefødes.
Præsterne Friderets II Lov fordanderes Lange uergt, og ikkun Udlænds og
Fremmede Mellemkomst Frieder Gaard. — Dersom i Dette gav man forelyse
yea, at de Kommer Lougne fordrende, og Gamle Dødt ugyn-
lig. — Sverdrup, Foldan og flere oppyrmede, at Fil ikkeres
Dødt Gemakker af Gr: ellen andre, og at de i Dømme afsagde Dømen
~~under~~ i saadanne Tilfælde, for det ubunden ere afsagde af Gjørste
ruts Astmosphere, Mand, den ogsaa Gos os skulen Frøder i Ægteskab.
Den blev Motend og nu stor Majoritet antog §.

§20. Gran Wedel forslog, at umyndige aldrene maatte Fastholdes til 21 aar,
da at 18 aars Umyndige for nu Barne og at Land ej bør regnes af
Børn. — Det er ogsaa Bespidelight, at ra Mandsoal, for at sikre sin For-
mue, skal man 25 aar gj:, men at nu Lougs, for at regner ny
Gret Land, kun begynder at Gamle fylde 18 aar. — Lovanstøte,
Grøgaard, Dall o: fl:, var af samme Mening. —
Dirks, Foldan, Sverdrup, o: fl:, oppyrmede, at nogen Forlongelse af inter-
regnum maatte Antagelse som odiøs, og at nu Umyndige gaa
18 aar i almindelighed gav Ægtesan dersom Forstand som
nu gaa 21 aar. — Den blev Motemal om § skulde foran-
dres; 73 Stemme med 38 antagne dette. — Midlen bestemte 66
Stemme med 44 at umyndige aldrene skulde være 20 aar. —
Oplæst: nu et Tillæg vilkaarlig angivende Beholdning om Skoleg Lapskikkelsen.
5te Mai — Constitutions Forslaget blev videre debatteret. —

§21. Ernsen forslog, at Kronigen burde skr: Hovedstaden for at sjøen
Landet for Ødelæggelser. — Sverdrup troede den burde skr: Trond-
hjems Domkirke, dreg for dennes Oldre Skjæd og dreg fordi
dermed vieds beim nu nøjere Forbindelse imellem Landets
forskjellige Stifter. — Committ: Koren troede at Kronigen
burde skr i et andet Stift end det, Grøn Lougs residerer, for at
han saadanne Lille skulde bruge Landet. — Ernsen forslog, at
Kronigen myrelviis skulde skr i Hvert Stift. — Dirks, Bagh
Holck og flere Dare saut Jakob aal var af samme Mening; men
Dare observerede, at nogen skjødelig Bestyrelse for Landet kunde
medføre derved, da Embedsmænd og Langer andre fra Landet dog maa
rejse hen til Kronings-Stedet. — Grøgaard forslog, at
det burde bestemmes indenfor Grænsen Tid og skulde Lade sig Kronen.
Dirks mente at dette var ogsaa dersmedet af Lougns egen Villie
og jeg observerede, at Enig ellen andre indtræffende Tilfælde
kunde gjøre Kronigen uberoendelig indenfor dette fastsatte Tid.
Dare yttrede, at man ogsaa burde udstrøede nu gjennem

mand saaledes som man der søger at udstrøede Kongen.
Provst Hjort forslog, at Kongens Embedsmænd og Embedsmænd
maatte bestraffes. – Dirichs og mange flere svarede, at dette ikke
kunde ~~skee~~ ~~eller~~ bliver skeet nu, men at Storthinget kunde bi-
"tælge de forrådte Embedsmænd. – Der blev da valgt
og 88 stemte med 22 antagne § uden Forandring.
§22. Kapt: Holzfeldt forslog, at en Høytalende skulde underrette den fra
"mandt Øvrighed om Kg: Død. – Conf: Raad Doll og greve
Wedel godt forstode man nok, naar det præcist kunde beskrives, at
Øvrigheden var medunder en Dødsfaldet. – Tobemand Aage
"bach yttrede, at det vilde bære bestraffes strad den skee var omi
i dette tilfælde. – Wedel svarede, at man lagtraadte for bar
selte beviislig som i andre tilfælde, hvor faste ypabraabes.
mere end 2/3 af forsamlingen antog § uden Forandring.
§23. Kapitain Højum forslog, som tillog, at Kgs: Ydrogelse skee skal i lie
"gal frem. – Dirichs forenrettede, at Storthingets medlemmer maatte med
sørge for nu saa snegle ting. – Wergeland forslog som tillog, at
§3 sidste Bred: og Regentskabets øvrige Tilforordnede. – Her § blev
mentrung antaget med dette tillog.
§24. Kapt Erichsen forenrettede, at dette skulde man befaaet i § 88.
Dirichs bemærkede, at § 24 fandtes om Besøkningen, § 88 omi
"mod om Love. – § blev mentrung antaget
§ 25. og 26 blev mentrungen antagne. – Statsraad Rogert, bemærkede ihvo
"fremt lie § 26, at der bliver skaat: en nye Konge, og det for Kon
"ge-Ok; men Wedel yttrede, at det bør Arbeide Konge-Ok, da
Argumenterne er arvelig.
§27. Omden forslog, at naar Kg: har været borte i 6 Maaneder, bør han
som forpligtet sig at opholde sig hinnen i 3 aar indenfor, han ikke ny
rejser udenlands, med kunde det beviislig skulde være til Landets
bedste. – Hi man har en Konge for at regiere. – Dette det nu er for
"staaet behøver Kg: kun at opholde sig hinnen nogle Dage hver
maaned. – Commerherren Wegdemann forslog, at
det skulde: Kongen skal stedse bo inden Rigets ren adrende
Grændser; hi der ligger en Constitution for det nu værende
Norge. – Overdrøs observerede, at dette allerede ligger i
§. – Tøsingh troede han, at Kongen kun vi kunde udstrøede
mere end fire Maaned, og at det var ikke naar han borde ud
"den sit sige. – Omden troede at Bestemmelsen
ville om Kg: og om fire Ok ej bør skee, da Kongen er
Statens Moder, og altsaa maa kaale ferre Udstrøede end
end den fire Ok. – Der ligger en Constit: for Norge, ikke for
Danmark og Sverig; Omden er derfor mig ved Wegdemann.
Overdrøs holdt for Storthinget bør kunne bestemme hvormedt
Kg: maa bo udenfor det nu værende Norge.
Grøgaard troede at det er ligegyldigt hvorden det staar, hi det

er med Eg: saa med nu Skiygne: han born i eigaut, ene han kan
nedrow borte den ny Tid. – Folden anmerkede, at der er den For-
skie, at Skiygnar ej bröner at sjörgad ou, storlongin han skal
nera borte. –

Carstensen yttrede: at han maatte forvedre sig over, at nogen
kunde uidforstaar dnner §, da den Tydeligen viisser, at Eg: ~~eldrig~~ gill
i saa dna: tid
maat mdw langrow ~~tid~~ ude af eigal med 6 ~~gat~~ Maaneder i det Hes.
Sövenskjold trode, at dersom nogen skulde kunne forstaar § skulde
saa hr Carstensen, da var det godt om man lagde hie: 6 Maaneder
af Gangen. –

Mergeland trow det burde bedre: at Eg: ej i
6 aar maar mdw langrow borte nu 6 Maaneder. – Grögaard trode,
at ulykkes saadan Bestuurelse var uforeenden, da Eg: ej kan uyttid
udna at Storthingat bruiger Ekstraordinaire. – Der blev mo
trodt og 34 Stuer med 53 antagt at § skulde forandres. – Den blev
dregna med 34 Stuer med 23 antagt med de af Wejdemanen og
Lövenskjold forslaade Tillog. –

§28. Omden Goedt for at dnnen § eldsters bürde udlaade, da Landets
Fremtoadighed staar i fare, om Kongen modtager negen ogsaa
Kronen, og det derved udsettes for at dretage i Fürsyaat Kladiga
Krige. – Folden replicerede, at det i Tiden kan blieve
nergal gasalig, at et andet eiger forneers med Norge, og at man
ej bör betage Efterkommerne det at dönne i en saa mighty Org. – Han
troow at § bör antagaes. Soerdrup yttrede at det er kun
der af en Forening ~~[illegible]~~ uforedes eller yderlige uelighed, der
bör bestuer ude dna bör ser ellers ikke, og at dette ej kan be-
dönes förend ya den Tid da Forening er forfaaedrew. –

Koren observerede, at Kongen uiddeelt med aen Lande var lie:
faadan at andet eiger, og at Storth: da bürde kunner bestuer om Kon
ningen var gasalig. Diriks trode at man ja ~~vil~~
brugt at uiualig Forsigtighed, naar man forderer at Forening
kun kan ske naar 2/3 af Storthinget finder den gasalig. –
Kaysi Flescher trode, at man aldrig bürde tillade, at det
fremmed eiger forneers med Norge. – Grögaard Goedt for, at
man ikke bör wise Efterfeogtne, at et fremmed Land gasaleginn
kan forneers med Norge. –

Mergeland ~~[illegible]~~ oplesta nu Betenkning for at bruisp, af Norges
Forening med Danmark i et Eviglied bör blum forbuden. – Han Goedt
for at de Ord. iden Storthingets 6 aarstjelde etc: bör udeleedes. Det
bör hedder: vi tör ikke tillade Forening med Danmark. – Han
dnner bör bieuds Gen Efterkommerne; ellers kand vi jo uiguen
Konstitutionen skreien. – Man bör ej overlade lie Storthingner
at bestuer ouer Forening naar skeer. – Pligtolidsten i Storthin
get er ej altid fulkut. – Han forskaarer at Forening af Danes
marks og Norges Kronor aldrig vograsuiden naar, skeer Ord. –
Han strauer for dette iden Krig med Danmark. – Det er
Kaisernes Villie at ~~[illegible]~~ Dette Land skulle mere adskiet. – Hierken

+ at det Stor Tingets Beslutning, da der gives i Grundlaaen Bestemmelser, som ikke maa overtrædes Landets.

om Norge er Land. – Landet er indskrænket af Havets Høje, uhelgjengelige Klipper og ~~og~~ huulerne for saaledes Bestrøet, at Norge ikke Sveder eller andre Landes Ulykker. – Nu er Erfaringen forhaanden, ~~Fordelen~~ dennes Fordel bør ikke ogsaa. – Af Forenningen med Danmark for Norge i en lang Aldder af aar Land ere Ulykker: Dreetogesen i Kattegatets Krige, Handlens Standsning, formindskelse Naergrendsen etc. – Men paastaar at en Forening med Sverrig er Fadeig for Norge; er Sverrig Scylla, saa er Danmark Charybdis. – Danmark og Norge er en forenelignen adskilte, ligsom de med Naturen er det. – Hvad gud for adskilte maar eigen Samenføje. –

Falsen anmerkede, at Grev Hr. Wergeland for afsøk, er den er gjentagne ømdkommende, og at det Billige er incontroverset, thi Forfatteren Gjem forhen Bestreet sig tie at lean forenede med Danske, ligsom vi nu meiler, at efterkommere skulle bestræe, om Norge maar forenes med nogel andet Land. –

Sverdrup anmerkede, at Hr. Wergelands argumenter, forhaanden de er hentede fra Naturen, bevise, at det er ikke i Norge ej bør mere forenet med det andet, ~~jeg~~ end Norge.

Hr. Rein oplæste en Betænkning om

Lauritzen Petersen yttrede: at man maar fradømme efterkommerne fund forstand og Fædrelandets Kjærlighed, naar man nie betager den den ret at slegjøre, om et forenet Land maar forenes med dets Fædreland. – Dirichs anmerkede, at Hr. Wergelands mening indfører den Kjendelighed: at Norge aldrig maar bruge rekrutere sig Soldater. –

Den blev noteret og 98 Stemmer med 11 undtagne §. –

§ 29 og 30 blevne uanstrengte antagne. –

§ 31. Jens Jacob Torkelsen, Tollev Olsen Hauvestad og flere skjønsomme af Landstaanden indgaaede Forslag om, at det beskattede gods maatte følge til Byen for Dangmen. – Etatsraad Eidsgaard fremlagde med ligt Forslag, blot at gjeldsfriheden fremdeles beholdes den Sammen Indtægten deraf som Tidende. – Sverdrup gjorde ikke, at det beskattede gods, som er indtaaenet til Kirken, Skolen, Fattige etc., ej burde aanmerkes uden efter dets Bestrøelse, og at man gjelder det Samme det at gjøre. Brun gjorde indstillende Weller, Einstimmet Skjønsomme gjorde ikke, at man ej behøver at fastholde gjentagne Spørgsmaalene for det beskattede gods Skyld aanmerkes.

i omvendt mon det Gaus Formuening, at saadant gods maatte blive uu
hensvundskouerd for Laugmuen, og Laugmuend ikke forfaulenigra be-
holdt denne Gaus Meuing strax, trods Gaus al afgjørelse af denne
gnadeior. Lunde ogsaa lie udtr Storthing.—

Prosten Middelforth yttrede: at det er unødvendigt at forandre
Entaueuetes.— Det burde gode er berøm lie med Gjenvelbyrd.— Om-
uuu Gjøldt grundes uan uuidrugne og fordøu, saa er dog uegalt
godt dermed ogsaad og Dyligsuing fremuth.— Fa Stor Ære af
det bruskiemnde gods zier adeleu i Middelaldeuen bruugtigalt sig
saue aloverne.— Vi bør ikke uu følge dette adeleus Eksempel.
Gjøleuesten bør aumuudre lie Gjøleus Praesu.— Ikke med Ilogelsen
deem gjestligheden Bøuuen Praestes Gjøle; kun med Moralitets
og saud Dyligsuings udbredelse, og deuues fremues med Skolen og
uuiversitetet, og disse Bauuer ikke Bestaae udeu Krigen.—
Saud Dyligsuing oplysuer og fremuer alt godt; Religionen selen
uiuder med Dem.— Vie maa nu røma gjestligheden det
bruskiemnde gods, skadeu maa Skatten uegalt; Entauuetes
lie offentlig Brug uiller uiik aldrig uem gjøres naar man
for Enver Eudt Entatoenes Miller Goedes Greug.— med saaun
Grund saue maa nu vie bruugtigt sig bruskiemt gods, kan
man ogsaa omvendrogn lie Bauten fattigeustenes Beholdnin-
"gen; og dette foelder man Dog ikke uygen gaa.— Han goedt for,
at godset bør følges, uem det Gjøbskiemnes bør aumuudes lie
uiuversitetet, Skolen og Dette Dennes Løuuingen, gnaide,
ifen i almuestolenen, eller skauulegnen uiegn.—

Teeß Jacob Torkelsen yttrede, at det bruskiemnde gods maagen
skeder uisbrugs af gjestligheden, og at denne udsuem Bonden ved
omvendrenne Egen Bøigen.— Han troede at det derfor saauegt
uem bør følges og aumuudes lie uegal uiktigen, saud at Prostenes,
saue andeu Embedsmand, kunde sikres gaa fast Søn.—

Prosten dette henvendt sig lie Middelforthes Meuing.—

Dirichs og Wedel goedt for, at det er unødvendigt at tage gods, saa
ved Entauuetes er gjeuuem Kirken, Skolen, Prosten etc.; og, imoti-
mod Entatoenes Miller, at benegter det lie andet Brug.—

Jeg oplyste min Formuening om at bruskiemnt gods ikke skeder
følges, da en betydelig Ære af Landadeuuen, saa uu for sig og
sine Efterfølgere, zier sikkert udlouen gaa de bruskiemnde goaard,
uue saue ikke ejer Formuer lie at kjøbe goardeuu, dierved meder
blieuer Kuuomed og nødvendigeløs.— Skatten bruuuer sig ogsaa derved
den Afskouuer, at kuuer, i Nødstiefolden optagen Laan
paa det bruskiemnde gods ~~imod at skaffen dette ud~~.—

Jeg blev uu at mange gaa udgang fald uegalt udeu fejadeelig
Ordens, og drøgaa Skrid maa lie Motsning.— §8. forste og sidste

medbrødre blev mistrøstige antagne. — Det velmuntre blev an-
tagne med 69 Stemmer mod 40. — Jørgen Christensen udtrykte saa-
dan: skal jeg følge min Overbeviisning, maa jeg svare ja, men skal jeg følge
min Instruktion, svarer jeg nej. — Præsidenten spurgte ham, hvad han
saa svarer? og Svaret blev ja.

§ 32. Dette forslag, at der, istedfor Vedtægtens Bestemmelse, maatte sættes:
Statsraadets Beslutninger. — Medet oppaaraadte at nu saa mange gjaldende
nye Love burde bevares paa Statsraadets, som Kongen maatte ønske, blev
afskaffede. — Rasl. Holck troede at Hjelpetroppen dog maatte kunne
indrages i Landets tie. — Rasl. Holzfeldt og Dirks troede at dette burde
blive i medfør af § 33 og § 81 No 7. — Holck svarede, at da Storthinget
nye strøg den saa-kaldte, saa kunde Hjelpetroppen, hie stor Skade
for Landet, ikke komme ind paa den Ende der var bestemt.
Grøgaard troede, at Hjelpetroppen vedrørte Borgerne udkaarne, da Landet
har Ret nok at forsvare sig selv. — Sverdrup mente, at om end
og dette Øiemed kunde antages, saa skader det dog ikke at tilføye
staaer i Forfatningen.
Den blev vedtaget og 68 Stemmer mod 9, antagne § med
det foreslaaede Tillæg om Hjelpetroppen.

§ 33. Major Sibbern opfattede ~~at Forslag~~ sig om, at Kongen ikke øiebliksk bør have
det at erklære Krig. — Han anførte at Gustav III i Forfatningen af 1772 selv
fastsatte, at naar Statsraadsmedlemmerne maatte vaade Kongen,
dette de ej maatte erklære Krigen. — Rasl. Holzfeldt re-
"flekterede, at Hensigten ej opnaaes derved at Statsraadsmedlemmerne Com-
"tøbbe udfordres, hie Statsraadsmedlemmer kunde af Kongen afskedes. Ved
"trefne af deres Beslutninger kan endog blive skadelig, da Krigen i-
"midlertid kan være begynde af Fienden. — Sverdrup og
Commerzraadet Koren ytrede, at Gustav III blev nødt til at for-
"andre Bestemmelsen om Krig i Forfatningen af 1772. — Medlem-
"met erklærede, at han vilde være ung med Sibbern dersom han ønsker
noget middel til at forkaste de ulykker, der kunne følge af Con-
"gens øieblikkelige at erklære Krig; men da han ikke med saadan
middel, troer han, at § bør antages som et nødvendigt Onde.
Sibbern blev anmodet at gjøre noget andet Forslag i denne Hen-
seende, end det som § indholder; ~~men~~ han erklærede, at han ikke
vidste noget bedre at foreslaae, men at det var godt om saa-
kunde udfindes. — Faesen troede, at ulyke maatte Eg-
nelse og den langsomme Magt Sverge ulykke, men at det
fidste vilde undgaae de største ulykker. — Dirks ytre-
"mente, at Fædrelandet selv, uagtet de mange Tilskyndelser,
det har paalagt Kongen, har tilstaaet ham denne Ret.
Afstemning skete og 90 Stemmer mod 14 antagne § .

§ 34. Bystyret Holzfeldt yttrede, at det bør hedde Kongen istedfor regje-
"rende. — Dirks og Faesen ytrede, at det hedder regjerende

fordi det skal gaaer sig saamme paa Landgue, som paa intrinsis
dagjerningen. — grögaard bemerkede, at det med beim
melighed for den øiemed Øiemeiemed at oplose Cyrors-actra. —
Dirichs svarede, at den kan betiltes af Militairen underdanes Oplos
„ningen skrev. — § bem. mundtlig antagen. —

§ 35. Folsen gjorde for, at en fra Lissak dømt mand ligesaaledes bør
kunne modtaget paa benaadning, som han der alt at prøve
sig frem. — Wedel troede, at det burde bero paa forbrydelsen,
den han med modtager den kan lettende naade.

Dirichs og Oxnen troede, at benaadning ogsaa bør finde sted for
dem som af Oplotningen antagne, uden de dømte fra Lissak.
Wedel gjorde for, at saadan benaadning var farlig, da den skjelvigen
saaledes af Landgue og hoffet kunde gjøres til Landets skade.
Han mente det var bedre at nu straffet for strenge, end at
fest ingen bem straffet. — Dirichs forslog at bem i Lissa-
togen modte benaadning finde sted for de af ligemeldte dømte, og
med dette tilføg bem § ved majoritetens antagelse.

§ 36. Kjøbmand Molbech spurgte om meningen af § var, at Eg.
kunde paalegge Lodsafgiften, tillade hans Ingniørbiem etc? Di-
richs formente at Gjørgemaalet var bestemt ved § 81 Lit: a og ved
§ 107. — § bem. mundtlig antagen.

d: 7de Mai. — Constitutions Committeens udkast blev nidnu debatteret. —

§ 37. Borgmester Steenstrup oplæste et forslag om at den nu nemnede adels
privilegier om mistede aar maatte ophøre og at de ej skulde forde-
„lades paa efterkommerne, da ellers ej bør ungdommen ved
mulige avitokrater, og ingen Fader bør kunne forlade
sig paa sin nutidige, for at ej kan bortgiva til Nogen. —

Etifogd Hornemann oplæste ligeledes sin formening om,
at adelens det lighedes bør hæves. — Ville man ikke nogen gjøre
Judgens i det lighedes, hans skadelighed er ubestridt, saa maatte
de betaalde registrere. — uden saadant Judgens gande Energie
skab ej nuden mand herude. — Saamme dem dette paa
„ver Danske Historie viser ogsaa, at det gamle adelige det lighedes
„ver bakagen bestiderne. —

Provst Schmidt gjorde for, at ikke en fuldbyrdelse burde finde
sted. — Han begjærede oplæst andre amendementer tilbageviste denne
fra andre af dens Constituerede; dette skeede.

Kammerherre Fabricius gjorde for, at dag burde finde
sted til Ophævelse og Udsættelse for Bortgivelse; men at
de adelige det lighedes bør være ophævede naar den
nu lemnede adelige generation er død. —

Jacob Aall godt for, at slaw bør medlemma, uen eiter drøiende og-
"gjøres, saauk at afgaarde Hubrdomand bør beholde dens fornøie slaw.
Hvad den nu nemnde adels Ærligheder angaar, da bør grundlø-
"ven om saauas Oplømmesse eller forandring omlades til Sørgis-
"uuigs Familiens Omrøgelse. —

Hr. Grøgaard oplæste nu betænkning, hvori han yttrede, at
Ordners og slaws eiestaaresse fore, Ophævelsen af Dødsstraf-
modstridende mod den rigtige Begrebet om Dyden. — ~~Han forsik-~~
~~trede, at hans formening om Ordners bø~~ Ordners bidrager til
at fordærve nationale Karakteren. — Han forsikkrede at hans
mening om Ordners ikke gaaer hvesken til dennes Ford-
"ømmelse, der tøiler blandt sein medlemmer mange, dem
ved dem børe dem. — Napoleons magt støttede sig ikke
paa Ordners; hvad er den nu? De slaugn kæmpede alene
imidt baand, ved mød Kaaben ovn, medstrede ikke at Gode
den dømte stal sauen. — Ordners ophævelse ikke til fonde
~~forbinderen~~, de giør ikke Staten fastere. — Ved at fremme Ku-
"stnix og ærligeouris udbredelse, ved at befordre Sødning i
Mellungs, tørr og gaar hjandlinger udøtter man mere. —
Han forslog, at personligeør ærligheder og Ordners aldrig
maatte tiestaaer Nogen. —

Dr. Møller oplæste sein Kaaben Hvem, og yttrede, at Grænsen
"digheder ej kan opnaaes ødre austrugesse af alle. — Hartie hører afhæ-
"gresse af Fordanen, Forfaugelighed, Energie o.s.v.; mennesket
gan af Naturen nu høj slaw. — Dennem forøges ved Kundskabers og
Fordighedens Forhøielse og ved Dyd; denne slaw bør ved den
nindre; den kan ikke reghnemes paa Energien. — andre slaw
foraarsager indbyrdes Had og Avind, Foragt for Forfædrene
og for sig selv. — Ordners bør derimod kunne udelukkes
fø: nu Laurberkrands for Energien, nu Hjørkrands for Bor-
"gren og nu Hjørkrands ved Minerved billeder for Edredt. — Ved
Ordners udrøttes børnd ~~dens~~ Forfædrenes, som
~~for~~ de tiedrøttes, offentlegnie bekjendtgjøres. — Alle
andre ærligeforrettigheder er stadlige for Staten; de bør der-
for ophøres ved de udødnedes Befiedrers Død. —

Eiritmand Heydemann oplæste sein Kaaben om at ær-
lenes Forrettigheder bør udskrøttes og ophøres. —

Pastor Wergeland oplæste nu afhandling, hvori han yttrede
at den Gos og ej burde giøres nogen anden Ære end Adel.

han godt for, at det var en uvnødvendig Medsøgning, at nøde den gamle adel deres Ærlighed. – at nøde en dør eller dømme den, er ikke at skaane en fader. – Ærlighedens af en ærk bestaar ofte dree, at den er armelig. – Grunden er adelen i Norge ikke stor. – mere er ligt Umbrelig end en ellers andre sjister under en Grevinde. – ade vieda ogsaa mere adelen nødvendig, jo fremed Landets Constitution kom hie at gaandsmænd og uregnerne i forening med ad andre ligge, som gamle adel. – han formente at denne § burde forblive som den var.

Borgmester Steenstrup bemærkede, at hand ønsked gamle adelen deres gamle ærlighed for bestaaende. – Anlegger man det, kan man ene fuldem ikke, uden at møde indvendigmæd ugt, at Prinds Christian har hand bei Norges Grev. –

Dirichs godt for at § blande medbeina. – Det kan ikke bestrige, at Kgl. skulde give Ordenen uden dang lie afsatsnaa; det vieda jo blive en Mandem for dem selv. –

Wergeland godt for, at de Ord: lie Gemen han finder for godt, burde udgaae. – Grøgaard troede det var Ordre, at de Ord: "for udmærkede Fortjenester", gik ud. – Dirichs anmærkede, at Ordenen de kunde bestigiere aldeles uden hensyn lie Fortjenester.

Grøgaard sagde, at han oprigtigen ønskede, at Ordenens og Commandeurs Ordenens periode snart maatte være forbi. –

Capt. Holtzfeldt yttrede: at det, efter hans mening, var ligesaa uretfærdigt at afskaffe Ordenen, fordi de undertiid er blevne misbrugte, som at afskaffe Dagtrykkeriet, fordi der stundom skrives skadelige ting, hvorved Ordenen ved nærværende af moralske Forfaldsmænd at de tjente som opmuntring lie ædle Handlinger og Belønning for Fortjenester. – Grøgaard anmærkede, at det er bekjendt at Ordenen skjelde Corstogren deres Oprindelse, og at de ej bleve lie som Belønninger for Fortjenester. –

Professor Sverdrup troede, at Ordenen fandt Ord. Kom. (for udmærkede Fortjenester, gal) meriter altsaa dage for Corstogren. – Man kan ej afskaffe Ordenen uden at man sjøre at mere udsatte mindre end hiin Grelegs Tider. –

Hr. Riem ønskede en Betænkning over at Ordenen og Hedrede dang bør medbeina. –

Kapitain Holck yttrede: at Conger kunde forsaae de Personer, lie hvem Ordenen skulde gives, men at Storthinget skulde udelukke Ordenen. – Dirichs bemærkede, at dette ej kunde gaae an, da den forskjellige Samfund, i det for at godtes, bem bestyrende Storthinget det Medlem gem Ordenen. –

Det antages nødvendig: at fuldbringe skulde finde Sted og betaldes af de afskedigedes, men skal igen ikke maatte finde Sted. – Udlæg blev forøgede med 98 Stuer med 9. – Ordens udtages med 81 Stuer med 23, og det antages nødvendig, at aarsagerne dertil udtrykkes offentlig skulde betaldes gjøres. – Gjestiaveren om Oplysninger af adskillige Udlægsdele blev med 62 Stuer med 46, idet de nøiere Statsregnskabs afgjørelse. –

Kommerceraad Folden oplæste nu Direktionens, Generaldamen, for sig og sine Medarbeidere, fremsagde sig sit Udtrykk. – Engvartsen Skeenstrup sagde, i denne Anledning: denne ville fremover paa Bergens Vegne med jeg ønske Efterfølgerne. –

§ 38. Omsider blev det Spørgsmaal bragt afgjort, hvad der skal staae Bergen til Hofhøeding. – Direktørens mening, at det først burde bestemmes, hvor og: er nødvendig. – Kommerceraad Roeen troede, at det maatte afgjøres samtidig med den nødvendige. – Folden Høiesteretsadvokat formente, at det er Lands Øvrighed forundt efterat Brugsmaaden maatte overlades og Brugernes Mandtal. – § Herom mødtes enstemmig antagen. –

§ 39. Provst Kabel oplæste sin Betænkning om, at Konst Borgerskab ikke bør tilstaaes udøvende Navne og ingeniørlærdes, saaledes som det er forslaaet af Kommerceraad Wiedemann i sin udkast til Lands: § 64. – Han mente, at Fabrikkerne var nu af Byer spredte Udgjørende med Land og Norge, at den saa mange Landmænd og Fuglefangeres Stillingen og at den for øiemeiet maatte betragtes med Eigenrettighed. –

Generaltøiet yttrede, at Dannelsen ikke kunde faae nu Bernetøiet, derfor det er saade modtagen Betænkning; og jeg troede, at det da efterlod saade faae Steder skatte forundt fuldbrudt. –

Overretsjøed yttrede: at professoraterne og Lærer fuldbrudte med de lærde Skoler uagtet kunde kleine, men betalte derfaae forundt ikke kunde antages til fuldbrudt. –

§ Herom mødtes enstemmigen antagen med Forbehold af udsatte Bestemmelse under § 33, af hvorvidt der skal ansees som Konst Borger. –

§ 40 Herom mødtes enstemmigen antagen. –

§ 41, 42, 43 og 44. – Byfoged Wilsberg oplæste et Forslag om, at Statsraadet det maatte udnævnes af ~~Lands~~ Øvrigheden, og at Fader og Søn, eller 2 Brødre ved samme Tid maatte have Sæde i Statsraadet, m. m. –

~~Professor Sverdrup~~ Kommerc. Folden oplæste et Forslag om, at det maatte overlades til Kongen at udnævne de forrettende Statsraadsmedlemmer og at forøvrigt Bestemmelserne ansaae disse saaledes som den for godt befinder. – Han indstillede derfor, at § 42 saamesom hvad § 41 indholder om Søn og Fuldmægtig maatte udgaae, og at § 41 i øvrigt maatte beholdes, med Tillæg, at Statsraadets medlemmer, i det mindste skal være 5, samt at Øvrigheden forøvrigt kunde dem, i overensstemmelse med Professor Sverdrup bemærkede, i anledning af Wilsbergs Forslag, at det ikke maatte skadelige, at Fleere medlemmer af Statsraadet,

da Valget ikke kan forrettes at blive gjennemført paa saad Embedsmænd som de Valgtes Kjøbmænd, og Kjøbmænd vil komme til at mangle.
I Øvrigt gaaer man 1720 Femøre paa Skadeligheden Gjøsk, og man har siden den saal sig lade det at forandre dennes Bestemmelse.

Jeg og mange flere holder for, at Kongen aldrig maa have saa vidt at udvidige sit Statsraad, og at dette ikke kan ske farligt, da Ansvarligheden paaligger Statsraadet, ~~i det at~~ + I den Ærede da notereet og 103 Stemmer forkastede Wulfsbergs Forslag, for hvilket den kun maa ret Stemme.

+ Formanden Fabricius oplæste ~~et Forslag om~~ Betænkning om at Eg. skal blive Valgt Raadet og bestemme Formandskabets Varighed.

102 Stemmer med 10 antager, at § 41 og 42 skulde forandres, og 99 Stemmer, ~~med~~ 3, antage at Forandringen skulde ikke omstemmes Stemmerne med Statsskriverne Falsens Forslag.

Wulfsbergs Forslag om at ikke Faden og Søn alle maatte have Sæde i Statsraadet, antages ~~ikke~~ enstemmig. Ligesaa antages det at § 43 og 44 ~~ikke~~ ~~antagne~~.

§ 45. Jeg bemærkede, at Statsraadsmedlemmernes antal om et øiebliksk, saa bør det ikke: naar ikke omtalte det Gjelder antal medtaget vor bestemt. Med denne Forandring blev § enstemmigen antaget.

§ 46. Denne § blev ogsaa enstemmigen antaget, med de Forandringer, som er foreslaaede i Anledning af Saad den er antaget og forkastet i § 41–45.

§ 47. Jeg foreslog, at den maatte gjøre Tillæg, ang: Formaalingen om Embedets Besættelse. § blev enstemmigen antaget med dette Tillæg.

§ 48. Lovendskjold observerede, at naar Eg. er opkjøbt om Ærede og Statsraadet er fra for ansvar blot med at have anført sin Mening, saa Lovdtagen tilbørlighed imod ulovlig Fremgangsmaade af Regjeringen. – Den bør altsaa ved Tillæg i denne Henseende. Wedel foreslog, at man lei § 50 maatte gjøre det Tillæg: at den Minister, som ej kue vaa tvesigerne, skal udlægge sit Embede og begjæde Pension indtil at udstaaende Sag har dreiet dem. § blev enstemmigen antaget, og den gjorte Forslag blev udsatte indtil at § 50 antagedes.

§ 49. blev enstemmigen antaget.

§ 50. Det af Wedel under § 48 gjorte Forslag blev ikke antaget. – Falsen observerede, at den ved det foreslaaede ikke mindre anvendt, end at Landet faar mindre Pensioneister ferm at undholde. – man antog enstemmig, at Ministrenes Ansvarlighed, naar han gjør noget af sig Kongens Beslutning, kun bestaar i, at Beslutningen ikke enstemmes med den Kongen Beslutning. § blev faldet med ringe Forandring i Anledning af Strøf, enstemmig antaget.

Formanden Fabricius tilkjendegav, at den Audienzen Statsraadet, saa, Kl. 4½ f. M. Samme indkommet, Statsraadet en Constitution for Norge, var fremsat af en i Danmark nærmere Statsmand, med Navnet Gjellenborg.

8de Maij 1761. Landsfiskalen Heyberg afstraffes, at han ej indfør grunden, hvorfor de Højere Embedsmænd under Dem maa afskrives, de mig en dimittere ikke. — Landsfiskalen Dall tvistes, at han sigtes oplæses, naar Kg: blev hørt det at skjønne derom. — Dirichs afstraffes, at grundene for deres Bestrøgelser forurettelig maatte: de Højere Embedsmænd af ~~at dette~~ Indflydelse paa Dette sagde, at mange ~~[illegible]~~ de ikke for dette maatte kunde bruges, ~~[illegible]~~ tilraadt saadanne Høje Embedsmænd dermaaskiøn. — Iøvrigt anmerkes, at den sidstanførte grund mistes, at intet mindre end Ekspression.

Jeg oplæste min Betænkning om at Kg: bør gamle den forlesaarde dette, da det ofte ikke kun mistes sig, hvorimod nu maatte det Lie nu Høj Post forinden han nogen Ord havde brøvet den; og det var skadelig, om Kg: sidde, naar han oplæste om dette, var vidt lie at brøvet han i Embedet. — aldre, som indtrøffer Ekse-ellen Ergnus-Ensighed og forme indgaarde Forbindelser; lunde ogsaa gjøre nu maatte afskikkes lie nu Høj Post, inden at de for dette lunde bruges saa lomlige aarsager lie Gunst dreaction. — Ellen goldiske Forhøed lunde raade lie Forandring i Høje Embedsmænd Bestemmelse. — Men da denne det er adeles, havde jeg for, at den burde ikke, Embedsmænd lie saa faa Tilfælde, som muligt. — Jeg anførte den ikke forinden Grund at med Statsraadets Kandsiner anfalla betydelige angaaende, og ikke Ergnuta ellen andre militaire Embedsmænd-Efterfølgere og Højtkommanderende paa Krigsskibe, tvivlede jeg det var ikke Kg: lunde commandere dem lie andre Poster.

Ved ~~[illegible]~~ Stemme med 60 blev det bestemt, at der skulde gjøres Forandring i denne §. — Det antoges endstemmig, at Statsraadet, Betjenterne ved deres Kancellier, Generaler, Kammerherrer og Ekstraordinairer lunde af Kg: afskrives. — 71 mod 37 besluttet, at ~~[illegible]~~ det saaer gjøres om Overøvrighedens Personer; og det antoges enstemmig at der skulde tilføjes: civile og geistlige Overøvrigheds Personer.

Kaj: Holck havde for, at det var ønskeligt at Storthingets skulde afgjøre hvorvidt gamle afskrevne Embedsmænd skulde have Pension, da det umuligen lunde afgjøres deres Mand for hvert enkelt. — Han troede derfor, at Pensioner for afgaaede Embedsmænd burde fastsattes af Kg: og Statsraadet. — Storthinget burde blot yde, at ingen fik højere Pension, end hans gage havde udgjort.

Dirichs observerede, at man var tvingt for at tilstaae Kg: det at betjene Staten med mange og høje Pensioner. — 35 ~~[illegible]~~ gave dronningen ikke tilsige lie Pensioner i almindelighed, men blot lie de omhandlede, af Kg, inden Dem, afskrevne Embedsmænd. I andenning ~~[illegible]~~ blev det enstemmigt besluttet at sætte: de saaledes afskrevne etc. — Dirichs observerede ogsaa, at

den gamle Midler lie at Kaaer Staten for Kjøn Kriekaar lie
saadanne afskrigede Embedsmænd, da de kunde indsøkes i andre
Embeder, hvorfie de kunde mere Dårlige. —
Grigaard
anmerkede, at dette ej altid lod sig gjøre uden Skade, da han havde
kjendt nu forarum Mand, som havde meest forfølgtet lie 3
store Embeder, uere saa, mell ud fagl, mer al Stort Embedsmand
Indholdet af Brevet den angaaer Provisorum nie udnæv
ter under § 81. —
§ 32. Commissarius Koren ytrede, at denne § bestrævede ogsaa Ebbe
gjeder om den uindrømmelige Eg. Dirks observerede, at den
uindrømmelige Eg. gav Storm ret med Kronarpengene, og at
den, som gav den Storm ret ogsaa maatte gave den under. —
Denne § blev vendtmig antaget.
§ 33. Provst Stabels betænkning, angaaende under § 39 og Commissarius
Steijdeneanus udkast § 64 blev oplæst. —
Commissarius Koren oplæste sin Forestilling om, at ingen under
indfødte Norske bønder ansættes lie Embeder, da Landet gavn og vel
faar Dårlige mand ved dette. —
Jacob aal oplæste sine Betænkninger om og forenede
at § ej bør forandres. — Jørgen aal oplæste ogsaa
en betænkning imaan og med af saaer Mening, nemlig for kog
saa Tillog: at indføde den Skiøn i § blev gamle adgang lie
at ansættes saa Embedsmænd og at nævne Bonnemand. —
Provst Middelforth ytrede: at den aarlige forøvrige
ceres 40 civilen og geistlige Landdatter lie Embedsmænds Bestilling,
og at umiddelbart ej kan ~~forandre~~ dette, og ej heller forøvrige
at gjøre dette i de 10 første aar, — I dette aar, i det mindste, vil
det mere skadelig, om man ej kan antage forøvrige lie Embedsmænd,
bedre end Kongen lie at brøde Constitutionen, relerdog mer
Embedsmænd blive betalte end udenlandske Subjecter. — Den Grund,
som registrerede da Indfødtes blev gemt, ja den ej en Gos 86.
Vi lumer nu faa mange, dårlige mand fra Danmark. Den er,
om man saa maar sige, en storm Masse af Landskabet i
dette, end i norske Hovedet. — Vi gjøre for saa, Danske
for mange Subjecter lie Embeder. — Mere det vil ogsaa
blegt af os, om vi vilde udelukke os fra at kunne faa
dårlige sømmelige Bergmandsmand Friid? Gavl Mange
mere, at Eg: bønder kunne ansætte Provord lie Embedsmænd,
men ikke i de højeste Embeder, som øverst blev beskrevne
af Indfødte. Landdelsmand Doll observerede, at
mangler gan dårlige Subjecter, i de første aar, vil

U. B. BERGEN
Ms. 186a

blive afhjælpen derved, at mange dygtige Folke ere nødte
til at leibagn fra Danmark. —

Professor Sverdrup tilføiede, at Universitetet for det
første ej vil kunne afgive mere end 18 Candidater aarlig. Det
det har nødt 1200 Rbdr. — Efter almindelige Menneskekiærlighed
burgerlige Børn 4 af Hvert 100 aarlig. Der blive altsaa
aarlig maatte 48 Rbdr. Hvortil Universitetet ej kan le-
vere de forøvrige ~~Rbdr~~ Rigsdaler. Han troede derfor at fremme
ogsaa, indtil videre, bedre Lærere ansatte. Alderes
vidne dette ihvorledes lie universitets og Skolelærere.

Jeg erklærede, at af de 1200 Rbdr. er den mange,
hvortil den ikke behøiere Rbdrs Kommen, og hvorfor Uni-
versitetet ej behøver at bruge Skatpengene.

Kammerherren Wedewaun forlangte saa Tillæg til Land-
64 §, at ~~de~~ mere Rbdrdommens Børn, fødte udenfor Riget, ogsaa
bør kunne ansættes lie Rbdrs i Landet.

Kommandør Fabricius holdt for, at Konst: Embedsmænd
burde underkastes de fremmedes Forlangende, og anmodede om at afgive
sin Betænkning, saa gjøres ingen Indskrænkning i deres Grundrettighed
og der bere Præstemænd beholdt. —

§ 54. anbefaledes Bendtsen ogsaa sin Betænkning, hvori han ytrede, at
antallet af de Nulgande blive for stort, saa indskrænkes til
paa Landet omkreds mange ikke gavle Mand dens gaarde lie
dens Børn, og mange Gaardmænds Sønner blive hver hos
deres Forældre og dreve handel eller Haandværker, i stedet
at tage efterfølgende. — Saadanes bør fornuftelig ikke kan Nulgent
han indskrænkes, at naegbrøthgrde ikke burde være, paa
Landet, Jordbrugere, i Kjøbstederne, Borgere som have
Borgerskab, og Rbdrmænd paa begge Steder. —

Jeg indskrænkede, at Strøgbrøthgrde ikke kunde være de
mere Borgere end 25 aar, som paa Landet ej Jordgods og lie-
ge bruge det, eller bruge Jordgods som Fæstere paa
Livstid eller som Arrendatorer, og Borgere i Kjøbstederne,
som de have den ej Huse af 500 Rigsdalers Værdie, paa saa som
Rbdrmænd, Præsteenkerne og de, som bruge slegne Gaarde
200 Rbdr. R. M. i fast aarlig Indkomst ikke at den er tvungen
Lov af gjentagt Mahl. —

Justitsraad Dirks troede, at de, som have Jord i Bygsel paa
flere aar, ej paa Livstid, ogsaa burde have Stemme, da
ellers alle Landsoverfogdes Bønder, der kun have Bygsel
paa 6 aar, ikke have Stemme. —

Indvoxnad Lysgaard Loeb for, at Fiskvandrendd og hans Bønder
have Strømrøb.

Det blev besluttet, at det skulde overlades til Constitutions Committere nøjere at gjennemgaae denne § tilligemed de øvrige Forslag, og derefter at gjøre nye Indstilling i forbindelse med

§ 42.

9de Skrivelse.

§ 33 og 39. Constitutions Committere indstillede, at § 33 maatte udgaae, og gjøres Forslag om Tillæg i § 39. —

Committerede Bryde oplæste sine Tanker om at ikke noget Fiskeri maatte udøves i Fuhrder, og ønskede, at Landet for Fremtiden maatte, med det for Fuhrden lille Udbytte, nøie overveie sin Bekjentskab om at man ej burde lage Noe ind fra Danmark til Fuhrden i Norge, da der Dansk Arbejdere nok ej vil udøve Noeriet i Fuhrden, norske gaae altid Land Rondt og at forøvrigt for Fortrukne dette Eiemen i Denne Henseende. — Det var ikke meent Noeriet gleb at for de Fejrte Fiskere i Landet for det maatte betalte med ikke Tuhøiden, at for Fellandets Eiere = Eigtiemer indsatte i gode dette Bestjeninger, og Lidet Bonbrøndmænd til nigtige Fur vorder, underes Landmænd kummelig søgte om Brød indenfor Norge.

Committeres Forslag blev antaget med vagte foa Tillæg. —

§ 34. Constitutions Committere fremlagde Udkast til nye § istedetfor denne:

Dirikø og Folden Loeb for, at den, i Fremtiden til Jordbrugere, bøder Bøtrøes, Gnoe Stor Jordskjæd er skulde vøre reden Brugen, for at mere Strømbrøkligrød. — Bondeskjæd Jacob Torchelsen observerede, at Brugene af ra Storm Jord have Gaarn mindre Forraad end den, den har ra mindre Jord, og at det ra mandan, uner ikke Jorden, som skal tale yoa Stortbrugt. —

Forsamlingen antog Committeres Forslag med vagte foa Forandringer:

Landlerne frøgde forslag, at Landkrøerne og Gjestgiverne yoa Landet ogsaa maatte have Strømbrøkligrød. Jeg ansaae dette for nødvendig, da det er bestjendelig, at have med at gjøre en Eller Fiskeri i en Gjæb = eller Landsted, skal have Strømbrøkligrød, underes dem, der gjøre Storre Bestjeninger ~~paa~~ ~~Landet~~ og dermed beskjøbelig Nøring yoa Landet ligesom Strømsk Gods, saafremt Gaar det det gjøre Jord. — Hvorom der ø. vedtoges, og 8de Skrivelse, med 15 forkastede Forslagets. —

Sigrøderne blev den vedtaget om ikke Forslag, at

at, som årligt kommer 400 Rd aarlig Tukkomst, skulde men
Øvrighedens. – Dette med 1/3 af de Mulmiede forbedrede
Forskaffe.

§55. – Fremdeles blevet anmærket, at mandtallet eller Bønder vitager
af Præsten og Degnen saaledes, da de Præstegiæd undertiden
gjøres til felles Degnens, og Præsten saaledes fik med fem
Degnen, den mandtregnes Bønder saaledes med saa, at gjøre.
han troede ogsaa, at Bønder burde afloggres i Kirkemen, da de
mødte mere Gjestiedligrem.

Grøgaard troede, at Præsten bekomme Degnens assistents,
forundrest de udsiger Forandringer, som maatte indtræffe
med de gaardbrugende. – Foeden mere af samme Mening.
Wergeland holdt for, at Bønder burde afloggres paa Skiftet,
da Tørvene afloggres skal Bud paa Stortinget.
Dette § blev udtrykkelig antagt efter Forslaget.

§56. – Kjøbmand Schlitzer forslog, at den under Lit. E: stredsfor
fattede Bestemmelse, maatte saaledes bestemmes Bestemmelse, da
en Handelsmand efter sin egen Bestemmelse selvs at
af Stand til at betale sine Kreditorer fuldt ud, og saa, i
saa Fald vi bør straffes. – Rolfsen mere af samme Mening.
Kjøbmand Schlitzer svarede: om Ordet Forbrydelser ogsaa
skulde forstaaes om Forseelser mod Lovbestemmelser.
Direkte ikke, at det kun kunde mere for offentlige
Forbrydelser. I øvrigt erklærede han, at han
maatte, i at stryke det under Lit: E: anførte, Gæld
lovet paa de mange frigjøstige Fallitter, og søgte, med
dette Øiemeed, at fremstille en større Ærlighed
blandt de Handlende.

Omsen forslog, at den maatte tilføiges Lit. E:
med mindre Fallitten er forvaldet ved Tilfælde eller
ved noget andet ulykkeligt og bevidstløst Tilfælde.
Dette blev med 76 Stemmer, mod 55, bestemt at dette § skulde
forandres. – Derpaa adskillige Forslaaelsesmaader
det af Lovgivningen Omsen forslaaede tillæg; i øvrigt
blev § uforandret.

§57. Komitet. Irgens observerede, at Ingtøns Stof, efter mere
end nemnede Bestemmelse, finder Sted for saadanne Forbre-
ninger, som Smiede ligne Bøder ved de Strømme: f. E. for at
brænde Brændevin. For denne Forseelse vil ingtøg
brænde Brændevin i Gaar Distrikt dog i Ingtøgsfald. Han
troede, at en indtagende ville forandring i saa Henseende,
burde skee.

Wergeland yttrede: at det ~~[illegible]~~ at miste sin Struerret allerede
mere end hans Mand indsamlede, og at dette forurettelig var
ugaastelig ignoreret til nogen i § fremsatte udtydelige Be-
"fresen, som f. ex. at samme Gjøde alene følge Struerret i Wolfsor-
"samlingerne."

Nestes den brev Forsamling vistede sig tilmeede om
Wergelands Yttring; og det Høstre mente anderledes, at denne den
var uegnet, Forbrydelse, som fortjente Straffe, saa var det
den, at tjøbe ved følge Struerret. Nogen Tiltraadte Wer-
"gelands: at Forbrydernes fortjente at brødnødrede."

Formusterens Præsis fremsatte den Gaadsen, om Struerret
mistes fordi nu undersøgte den saa tilsigtede Straf af Tugthus-
arbejde, etc., naar Dommen afsluttes? Diriks og Stenen
mente, at det kun maatte gjøres om mildere Dømte.

§ blev enstemmig antaget.

338. Kapt. Hoeck yttrede, at det ikke var nødvendig, at omtalte Bestej-
"mesen af Wolgforsamlingernes tie Præstes og Medhjelpernes ader.
præstes fik dermed en alt for stor Udstrækning, og medførte i
den anledning, hvad det var. Han troede at antage det burde
udtrykkes nu Committeeen at forestaae Wolgforsamlingernes i hvert
Distrikt, og at deri fellige burde mere end en Medbrødnød med
præstes, saaledes som Bestjemelsen i Kjøbstæderne skeer
af Civilen Øvrighed.

Jeg var aldeles enig
med Kapt. Hoeck, og fandt en grund mere for dens Forslag deri,
at Wolgbestjerner, i indtrøffende Tilfælde, skulde afsige Tjenesten,
og altsaa burde mere ogsaa end.

Hornt, Diriks, Grøgaard o. fl. troede, at det meeden blev
naturligt at finde ~~[illegible]~~ Formænder Tjenesten mere dette i Distrik-
ternes, og at det meeden blev for medløftigt for de civile Medbrø-
dre at øfte anledning til Wolgforsamlingernes Det Distrikt.

Den blev vedtaget, og 32 Stemmer mere for at § skulde for-
"andres; men Pensaliderne 38 antog den uforandret.

339 Blev enstemmig antaget.

Til Præsident blev valgt Formusterens Tønsen, med 51 Stemmer.
Stemmer var i øvrigt saadanne: Sverdrup 41, Christen 20, Wedel 7,
Wergeland, Weydemann og Løvenskjold hver 1.

Til Vicepræsident valgtes Anker Krogh, med 32 Stemmer.
Dette gjorde Kapt. Holtzfeldt 11 Stemmer, Formusterer Tønsen 11, Middelfarth
9, Christen 8, Weydemann 8, Koren 5, Petersen 4, Sverdrup, Hoeck,
Jul. Aal, Dall, Præsist Stabell og Løvenskjold hver 2, Kjøng, Hornt

Collett, Storck, Stub, Plougmann, Blom, Schmidt, Hornemann, Steenstrup og Fleyberg, Hvor!.—

Lensmanden Commissarius bekjendtgjorde, at denne Kundgjørelse og Dødsbrevets Læsning var sket, og at den afskrevne Sagen oplæst; hvorefter Publikum bortgik af Retten verte Dag.—

10de Maij. §60. Erhvervsmand Lysgaard ytrede, at Autoritet af Kjøbstædernes Malgudsbestyrere for Stort i Forhold til Landets §61. Da Landet for mange Gange ferme Tiendeydere, end Kjøbstædernes Bønder ogsaa dele den Afgrødeautoritet, som nogen Øvrige. – Hvor trøst ogsaa det var Ærligt, at Malgudsmænd kunde udøve Afgrødeautoritet uden for deres egen Tidsrum. – Derved kunde det Tilfælde, som f.ex. kan tænkes at indtræffe, at det var ønskeligt at bringe det til at bestemme Malgud, med af al Frelt Prestegjeldets Beboere. – Foreningen Lysgaard i det Sidste.

Commissarius Koren troede, at Fogden kunde ogsaa autoriseret af Øvrighedsmagt i deres Districter, og at man derfor kunde sætte, om Forholdet af Landets Malgudsmænd end Stadsens var ugrundet. – Fogden Erichstrup og Collett sagde, at det ej var dem muligt at ogsaa saa Dæmt for saa Stadet. –

Erhvervsmand Appelmann troede for, at man kunde fastsætte, hvor mange Afgrødeautoriteter der skulde haves, og at Afgrøderne skulde ske i Forhold til Distrikternes Antal.

Foreningen og Ferme observerede, at en saadan Bestemmelse med Hensyn ugrundet mangelfuld.—

Expl: Malzfeldt forslog, at Stadsens Afgrødeautoritet skulde udgjøre 1/3 af den Stortingets, og Landets de øvrige 2/3, saa at Autoriteten skulde fastsætte til 4/5. – Som Commissarius kunde gjøre Forslag til Bestemmelsen, afvraa man dette ikke optagen. – ~~Til det Stortings kunde det gjøre Forslag.~~

Expl: Høyum troede, at Forholdet ej med Hensyn ønskeligt, da en Del af Jordbrugeres paa Landet ikke er 23 aar gl., og disse altsaa ej have Afgrøderet.

Kjøbmand Carstensen ytrede: at Landet er indrettet i Skifter og Aukter, og Skattemænd Mænd af Jordbrug, eller Pleiemidlerne, saa burde Hvert Skifte og Hvert Aukt kunde at have Hver Autoritet Afgrødeautoriteten. – Det med ogsaa Hensyn

mauskriegt, at Loge uagru andre rigtig bestukning, da man ij uijagtig kan **capitlere** /: colculere :/ ~~kuda~~ den Struerbrøtta gers antal.

Bijefogd Wulfsberg anmerkede, at naar 2 Bijer mand saa faaer, at den maatte legge deres Struerbrøttgers fauer for at faae en ~~Mulgmand~~ Skjelgmand, bem den Gradsion om, Frøu Gjilbra af Bijernes Malgmandnes Skulen rijfe dem hie den andren? Falsen og flere sagde, at de kunde skifte hie at rijfe. – Jeg troede det var en gradsion, som ij behøiede at afgjøre for, men kunde anmelde hie Skiftanknemnes Dreifsion.

Skiø Jacob Torkelsen ~~Hiemen~~ ~~det~~ at man ikke om kunde lade det mere ubestrøet b Forsamlingen skjønnes Landsfaamesam Bijernes bønder fare, og at det var godt, om ~~en~~ Landet og Kjøbstædernes kunde komme i accord derom.

Der bem om votered. – 57 Struer, med 47, antoge, at Malgmandnes maa melge skjønsmandenes udnefn derom qui medio. – 32 Struer foeck for at § skulde forbeijes saa den er, men 33 at den skulde forandres.

Sverdrup forslog at det hie ved Storthing kunde gaae efter forslaget, men at ~~det hie Storthingets kan~~ for Ettertiden skjøn fastsattes, at skjønsmandenes antal ij bør mere end 7½ og ij stærmere end 100, saa at Kjøbstædernes bør udgjøre 1/3 og Landets 2/3 af den skjønsdel; Smiebul ved Storthing adsuerer kan bestemme. 36 Struer biefaldt Sagfører Scholy-feeds forslag, men 68 Struer mane for Sverdrups, der, saaledes bem antegat. Det bem mestmuigen bestaaet, at ingen Kjøbstad maa gjøre mere end 4 og ikke aul mere end 3 skjønsmandenes.

§ 61 bem mestmuigen antegat. – § 62 antogas ogsaa mestmuig med den forandring som er foreslaaet i Anledning af § 60.

§ 63 og 64

§ 65. Skeltved forslog, at § 63 bestemmes ogsaa maatte gjøres om aller dem, der, efter § 51, kaar af Eg: afskedige ædre Dage; da grunde ædnesme ogsaa gaaer sig paa dem. Omsen og sig mere af samme mening. Dirikes troede, at all for mange af Landets Dårlige maae paa mieder udelukkes fra Storthinget.

Der bem votered. – 38 Struer antoge Skeltveds forslag; men 61 Struer voterede for at § skulde forbeijes saa den er.

§ 66. Major Dibbern oplæste at forslag om, at Valgret af skjønsmandenes

hvor mange mænd der ellers fik, og § Boelerds udgaar, eller og al den magt fastsatte ligemed Tvistkrøvninger i Gjenstande lie andre Steder.

Omsen yttrede, at det saae saa gjerne om Enbedrøvende i denne Henseende, ogsaa maae gjerne om Præsidenten, da de ere ligesaa afhængige af Bonden som Enbedrøvende.

Major Sibbern troede, at der var mange andre og vigtigere Betænkninger, men Bønder for saa god som algrøsenstaae, med uafhængighed. Omsen svarede, at han vil mere dette, og at han ikke anskiver en Ærefrd lie algrøsvelsen.

Den bem. om notarial. 38 Stemme var for, at § skulde ufornødvendig antagis, men 63 for at den skulde undergaae forandring. Derefter blev det ved 82 Stemme, mod 18, antaget, at Cæmner § ellers skulde udgaae og Volgen mere fri.

§67. Professor Sverdrup troede at det ej var fornødent at Foede Stortheing gjerne 3de aar, men at det var ok gjerne 5te aar.

Omsen forslog, at Gjerne Storthing skulde bestemme, gjennem det foegnede skulde Foelge. Sverdrup troede at dette ikke kunde gaae an, men at man maatte gjøre bestemte udtrykke lie Storthingets Hoedrefn.

Jeg observerede, at naar man for sin lie de mange og vigtige Formaalninger, der paaligge Storthingets, efter § 81, og for efter paa § 82 Lit: b, c. d og i, saa vil det forneriteligt indfris, at Storthingets Samling vil blive forneødvendig Efter mere gjerne 5te aar.

Ved 7 Stemme antagen Sverdrups Forslag, imoden 95 var for at § skulde antagis saa den stod.

§68 Bem. mistrøiske antagen.

§69. Mølbach yttrede, at han ej indsaae, hvorledes Fuldmægtige kunde mere ulønsomme. Han forudsatte ogsaa, at de, som fra Distrikterne var afsendte lie Storthingets bønder maatte de, da det var en Skam for dem at mande lieblage igjen udenfor at mere antager.

Justits Molyneux bemærkede, at det ellers ikke kunde nogen Skam for de udsendte at mande lieblage, udenfor at antagis paa Storthingets, saalange grunde lie den begaarde Frie, ikke var god dem frem. Obrist Sjønestedt var ej saa ganske mand lieblage fritra; men anser ikke nogen anger dette saae en Skam for dem. Ænskiget med det dermed mere, at antager dem, som ikke det var mandt lie Storthingets. – § blev mistrøisk antagen.

§70. Cloumann og Tollef Hovedstad forslogu, at den, som for mord dømmes fredløs gjøres det samme goedtgjørelse, som kjøber udslaar sig for at undgaa mere straffning. —

Jeg svarede, at den mand der retfærdig for sin dårlighed og ustyrelse, at han bem maegt lig dømmes fredløs i gange, eller ude, ikke bønder kjøber udsigelse, blot, med at han med rugang tilfoies. —

Cloumann spurgte: om da ikke saadan mand skulde straffes, blot fordi han var ustyrelig og dårlig? Jeg svarede, at ~~i Fjelde~~ jeg var en mand, der efter forfriulige kaar kie at mødes vil paa landstinge, medens jeg aldrig ikke ansee det for en straf at dømmes ~~under Gnaar~~ til fredløs gange. —

Den bem nafnes, og ikke med 4/8 af Strømmes antagen i uden forandring. —

§71 og 72 bemes udaf Fremmelse antagne. —

§73. Dirikes troede, at man bønder omvelde kie dømmes at bestraffe, paa saa maade Stad, Storthingets skulde goedtgjøre.

Wergeland goedtog, at det var rigtigt, at det goedtgjøres i Hovedstaden, da Statsraadet og Archiverne da var der med Haandens, saaledes den ogsaa bør være. —

Og Strømm, med 41, antagen § uforandret. —

§74, 75, 76 og 77 bemes uastrøgne antagne. —

§78. Kapt. Skibsfeldt opkastede sin betænkning over denne § og andre af de foregaaende, som staar i Forbindelse dermed. — Han anseer det for skadeligt, at Storthingets ~~Wergeland var meget ud~~ samling kan forlænges, at forslagene kie den første almindelige eller bønder forfattes af konstitutionen, dernæst blot underkies Storthingets betænkning, og siden med Storthingets og Kongens udsendte betænkning forelægges til Sanction. — De ~~andre~~ konsulenter, som skulde beskikkes med hans bønder forsaaes af Storthingets omarbeidelse under de foregaaende §§. —

Wergeland var enig med Skibsfeldt i ønsket kie betænkningen af Storthingets afdeling i 2 kamre; dermed ikke i ønsket kie forslagene om den lovgivende magt, dermed han troede den bør forholdes efter udkastet. —

~~§ bem ved 24 Strømm~~ Jeg observerede, at den uregelmæssige magtstrækning arbejde, hvorfor den fordrede en mere udførlig Dagsordensangivelse, ~~og~~ lei, end det at

forholde, ja endog skal alle ~~[illegible]~~ at bevæne, skoleagt lie nu
~~[illegible]~~ Lov. ~~[illegible]~~ — Man maa vaere stille saa den nugang
uladerende Kreuziger for Øjne, hvorfor af de dreyaa grænse
vedre Bestræbelser og vaerde at efterse disse lie Kreuzigeres og
lie Gjaelderes indbyrdes. — Skal han uvælig forholdes
gos nu saadan Behandling som Storthingets. — naar dette
saa, udsee at begaede de foraadte Egenskaber, udlader sig paa
at bevæne Landsforsvaret og at gjøre Forandringer deri,
forrøkbrer det den Ærer Bygning og forringerer dens Ærlighed,
~~som bør finde Sted i anbefaldes~~ — Jeg vaer derfor ung ved
Kapt: Holzfeldt i foranførte Gens Skoleag. —
3 Berr mod 59 Stemmer, mod 52, antagelse efter udkastet. —

379 og 80 Berr. mustrenigen antagen. —

381. — Litr: a lie h inc: Berr. mustrenigen antagelse. — Efterfølgende lie
Litr: i anmerkede Kapt: Fleischer, at Provianten, som af Storthingets
nugaerende Lieutenanter, ikke bør reindres af de følgende Storthing. — Antaget
troglt beværet, at Provianten ogsaa burde kunne udfoldes, naar Provi-
antmesterens ~~[illegible]~~ Evne lie Provian maatte skaffe for-
anledet. — Dirichs observerede, at det ikkun er den ulik-
erstiegne Gage- og Provianter-Listen, som bør reindres. — Man
berr ung om, at tilføyge det Ord: midlertidige. —
Steenstrup anmerkede, at det burde bestemmes, hvor-
ledes de gen anbefalede Forslaeninger skulde forderes ustem
Odelstingets og Lagthingets. — Forsamlingen besluttede, at
Forslagene skulde overlades until Dag, og at udsætte lie den
tid skulde kunne gjøre Forslag derom. —
Den 11te Punkt berr. mustrenigen antagelse: at naturvidenskabelige Fremmede. —

382. Præsent Schmiedt forslog det tillog lie §, at naar et Forslag gaa-
ger nemlig Lagthingets forslag af Odelstingets og det 2den gang skulde
tilbage, uden ændring, skal begge Thingene tvedt sammen; og med 2/3
af Stemmerne skal da Beslutningen afgjøres. Fremdeles gjøres saadan Afstem-
ning kun 3 Dage forinden. —
Wede, Falsen og Jerne observerede, at dette var aldeles
at lie ikke tilgjøres Grundlaget under Storthingets Tvedtning i 2 Kamre.
Schmiedt troede det var forraadet, for at eller Lagthingets skulde
kunne standse uhemmet uøkkig Forslag, der i antaget Sammen. —
3 Berr. mustrenigen antagelse, med dette Forandring i Tvedtningen,
at den sidste: med eller uden Forandringer. —
Om Schmiedts Forslag berr. der noteret, og 62 Stemmer
mod 29 noterede saa Forandring i §: udbedning Grænse. — 93 Stemmer,
mod 7 vedtagen Schmiedts Forslag. —

§83. bem mustrøig autagal uen uagen Forandring.

§84. Carstensen observerede, at Sg. paa deres Kaande, som Dem al modsatte sig alle Storthingets Beslutninger.

Ebem mustrøigen autagal.

§85. Skolbach ~~gentagelse~~ at den langt eid, gnori Sagen kan modsatte sig Dem forsegnet, giøder gode Dages Arbeide.

Dirks og Falsen observerede, at det var en sandt, men at Sg. ogsaa derved kan naa at giøre, at ikke skadelige Dempforslag med partiaau drøme igjennem.

65 Stemmer, mod 38, autagen § efter udkastet.

§86, 87, 88, 89, 90, 91 og 92 bemme mustrøigen og ådne sjødrelige Tidsmaadeligen autagaen.

Finants Committerets Indstilling bem en ordlydende oplæst, tilføiet der af dens bilag, som Nogen ønskede at høre. — Forsamlingen forglegtede sig hie ønsket igjennem hie det af Finants Committeen i forslag bragt.

11te Skrej. Forderlingen af Bornholmmerne uderen Ordlæs- og Lagthingsret bem en angaaende. — Udskudt bem, at Storthingets Skal dem ikke hie selv at bestemme Forderlingen.

Man bem mig om at lægge hie § 86 som Lit: f. de Beslutninger, Grundlovens naturalisere.

§93. Jeg formuerede, at Højesteretsdommere burde gaae Forsøgt i alle Sager, da det er formødent, at ~~de~~ som Gjerningsmænd i alle og faae ~~Tilfælde~~ Retsplejen og Dommers Forfattelse at bestille er Lønlighed, Enkelt Professorer i Lagthingets Enkeligen ikke Lovens mere.

Sverdrup gjorde for, at antallet af Lagthingets Medlemmer ikke i alligevel burde mere Stemme end Højesteret.

Skatzkeet observerede, at en saadan Bestemmelse ikke kan finde Sted, uden det i §94 foreslaaede antages.

Der bem en motivet: om § skulde forandres, relere forbeholden den ny og 58 Stemmer, mod 31 autagen det sidste.

§94 og 95 bemme mustrøigen autagen.

§96. Sverdrup Havde troet, at grænse andstrømme tilegnet Højesteretsmedlemmer burde Dør i dølige Sager. — Kayl: Skatzkeet observerede, at man kunde mente dem Stedsegnet ikke tilgjængelige paa Højesteretsmedlemmer, tilegnet militairer, dømte i Sager. — Han troede ogsaa at ~~det var gaaet~~ den Ønsket bemyndige Eigendomsret, naar den faaer Bestaaet dømte i eller Sager, Eie, den vem Eiegen angaaende.

§ Bem mustrøigen autagen.

§97. Grøgaard troede, at 30 aars alder, i Dagen Grundlov, var for ny. Dirks observerede, at det er den alder, gnori er man kan faae

at Konen forudder Eundskaber, Viidighed og Erfarenhed: Erfaring. —
§ Bem. maatteligen antagen. —

398 Bem. maatteligen antagen. —

399. Kongl: Skatteskatt: Forslag, paaslagt under § 78, bem. alle oplæst. —
Vergeland Foedt fom, at al den gamlen Bøndrig bønder afskaffes
forend ingen Konu gives. — Jeg forudsatte at naar ej
bønder afskaffes gamle Konu vaare med al gives ingen. —
Wilfsberg forslag, at den i Vattenigen af § bønder faltes; ~~eller~~
med de provisoriske Love, som imidlertid skiere udgiøre. —
Grøbemand Christensen begyndte Bredal og bad om Tilgivelse for de-
ham, som log maaned, nemlig at tale i denne ordinaire Forsamling. — Han sagde, at ~~den~~ den Skjønhedt Erfaring Kan kaldes
Kom, at denne § bør underkastes alfordigendes Billigen
Skiøn. — Han forslag derfor, at Commeren aldrig maatte
kunne Dømme efter Konens analogien, men kun efter den
bogstav og den nærmere omskrivende alfordighed. — Han
tilbød sig, om det forlanges, at forfatte det Skiøde, som Kon-
gens Kan anordning at fremkomme med dette Forslag. —
Commandeur Fabricius yttrede, at naar Commiergiøres paa
den af Skatteskatt foranstaaende maade, kaber Folkets den
tongiemende Magt. — Han troede at Storthingets er i Stand
til at bedømme rigtighedenen af Committeens Forslagen,
naar den ved nøyagtighedenen Kan sind Forstand og
god Vilkiin, uagtet Kun de Faar forudre at bifalde.
Direktø troede, at Storthingets alene Bønder, som selv
kie at antagen eller forkaste Committeens Forslag i det
Hele, men ikke det kie at gjøre Forandringer i det
enkelte Bestemmelser. —
Jeg erkjender mig kie Grad jeg Gaaden yttrede da § 78
blev omhandlet. —
Det af Wilfsberg foreslaaede Tillæg blev maatteligen antagen.
Forøvrigt blev den matteriel, og § 41 Stemt, med et antagen §
efter Committeens udkast. —

3100. Direktø og Kongl Fleteth forudsatte at denne § Bestemmelser kunde
indbragte under § 31. Imidlertid med Udeladelsen under Observanse
§ Bem. maatteligen antagen med Tillæg, at det saver gjøres om den
øvrige Embedsfolk, som ej er omhandlede i § 31. —

§ 101. 102. 103. 104. 105 og 106 blevne maatteligen antagen. —

3107. Direktø forslag, at § maatte lyde saaledes: Kongl Inquisitioner maae
ikke finde Sted uden i criminelle Tilfelde. — Dette Bem. maa-
teligen antagen. —

§108.

18 Bl. b.